Hayat

SAYI: 6 1 ŞUBAT 1962
125 KURUŞ

Bu sayı ile parasız olarak verilen

TARİH GAZETESİ

Sayı : 6

M.Ö. 404 ten
M.Ö. 336
yılına kadar

Müvezziinizden istemeyi unutmayınız.

1962 YILINDA

10 milyon

FAAL - 381 - 58

PASCALE PETIT

(Fotoğraf: Camera Press)

HAFTALIK MECMUA

YIL: 6 SIRA No.: 279
SAYI: 6 CİLT: I 1962

SAHİBİ : Şevket RADO
Telefon : 22 52 50

NEŞRİYAT MÜDÜRÜ :
Hikmet Feridun ES
Telefon : 22 29 19

BU SAYIDA MESUL MÜDÜR :
Sadun ALTUNA
Telefon : 27 44 02

BASILDIĞI YER :
Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi, Divanyolu Türbedar sokak No: 22, İstanbul. **SANTRAL : 22 48 88. Ankara Bürosu:** İzmir Caddesi 7/18, Yenişehir.

MUHASEBE VE ABONE :
Çatalçeşme sokak, Aydınlık Han, Kat 2. Cağaloğlu - İstanbul. Telefon: 27 49 52

ABONE ŞARTLARI :

(Türkiye için)
Yıllık (52 Sayı) 60 T. L.
6 Aylık (26 Sayı) 30 T. L.

Yabancı memleketler için 100 T. Lirası karşılığı (âdi posta ile)
Yıllık : 11 $ veya 4 £
6 Aylık : 5.50 $ veya 2 £
Kıbrısta satış fiyatı: 100 mil.

Subscription Rates:
One year $ 11.—
Six months $ 5.50

to be paid through Central Bank of Turkey. Postage by regular mail is included. Postage by air mail at extra charge for individual countries.

Beş ay sonra çocuk bekliyen

PRENSES PAOLA

France Transatlantiğindeki meşhur baloda, kocasının ikazlarına rağmen çılgınca twist yaptı. Aynı baloya ait diğer resimleri iç sayfalarda bulacaksınız.

Geçenlerde Le Havre limanında yatan Fransızların yeni ve lüks «France» transatlantiğinde verilen balo, Prenses Paola'nın katıldığı son eğlence oldu. Zaten ne zamandan beri kendine bakmaması yüzünden, ikide birde başı dönüyor, fenalık geçiriyordu. İstirahat etmek şöyle dursun, önemsiz bahanelerle kendini mütemadiyen yoruyordu. Meselâ Noel sırasında Brüksel'deki mağazalardan birinde alışveriş ederken, birden rengi sarardı ve fenalık geldi. Aile efradına almak istediği hediyeleri bizzat seçmek merakı buna sebep olmuştu. Karısının durumunu dikkate alan Prens Albert, Noel gecesi evde kalması ve erken yatması için ricalarda bulunduğu halde sözünü dinletemedi. Gene gece yarısı eşiyle beraber Codenberg'deki Saint-Jacques kilisesine gitti, kiliseden sonra da Argenteuil şatosundaki toplantıya katıldı. Bir günlük istirahatten sonra bu defa Courcheval'deki dostları Kont ve Kontes Moustier'lerin yanına gittiler. Ski yapmamayı zorla kabul etti. Ama twist yapmaktan onu alıkoyamadılar. Paola geçen seferki doğumunu biraz güç yapmıştı. Prens Albert, karısının böyle söz dinlememekte ısrar ederse, Kıraliçe Fabiola'nın âkıbetine uğrıyacağından endişeleniyor, onu ikaz ediyordu. Buna rağmen bir müddet önceki Yoksul Çocuklar Balosunda gene deli gibi twist yapmasını önliyemedi. Ama Albert artık biraz daha sert davranmak kararında. Paola bir müddet Kanarya Adalarına giderek dinlenecek şezlongundan kalkmıyacak. Buna kendi de karar verdi. Yorulmanın ortaya çıkaracağı zararları artık düşünecek. Önündeki birkaç aylık devreyi istirahatle ve üzüntüsüz geçirecek. Güzel ve mütenasip vücutlu olan Prensesi en ziyade sıkan şey, elbiselerini bir müddet giyemiyecek oluşudur. Tuvaletinin zevkini son defa transatlantikteki baloda çıkardı. Ama bundan sonra tenha yerlerde kalıp bol elbiseler kullanmak zorunda... Prenses Margaret ve Kıraliçe Farah da aynı sıkıntıya katlanmışlardı. Prens Albert, sıkıntılı eşinin aklına her eseni yapmaması için ona hep telkinlerde bulunuyor. Bu telkinler her halde tesirini gösterecektir.

Yorgun ve halsiz olmasına aldırmıyan Prenses Paola en az beş, altı defa twist yaptı. İşte yukarıda tanınmıyan bir kavalye ile pist üzerinde dönerken görülüyor...

Prenses Paola ve eşi Prens Albert, France gemisindeki baloda hep aynı masada vakit geçirdiler. Paola biraz dinlenir dinlenmez tekrar dansa kalkmak istiyordu...

Monte-Carlo'da yapılan Milletierarası Televizyon Festivalinde «Altın Su Perisi» armağanını Dawn Addams aldı. Resimde Prenses Grace ile Maria Callas törende.

Geçenlerde İstanbulda yapılan «Orkestralar Geçidi»ndan üstte bir orkestranın show programı, yanda seyirciler.

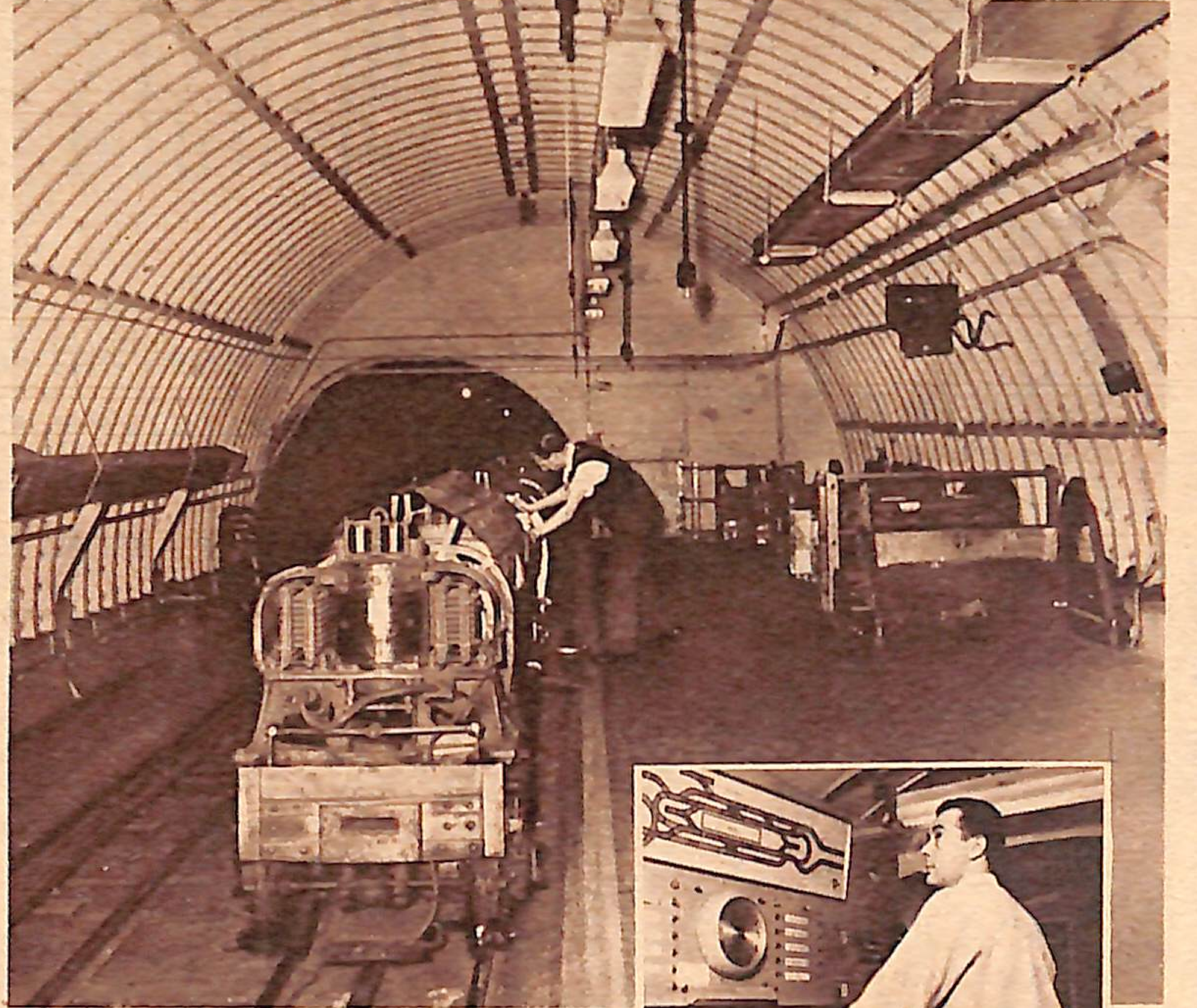

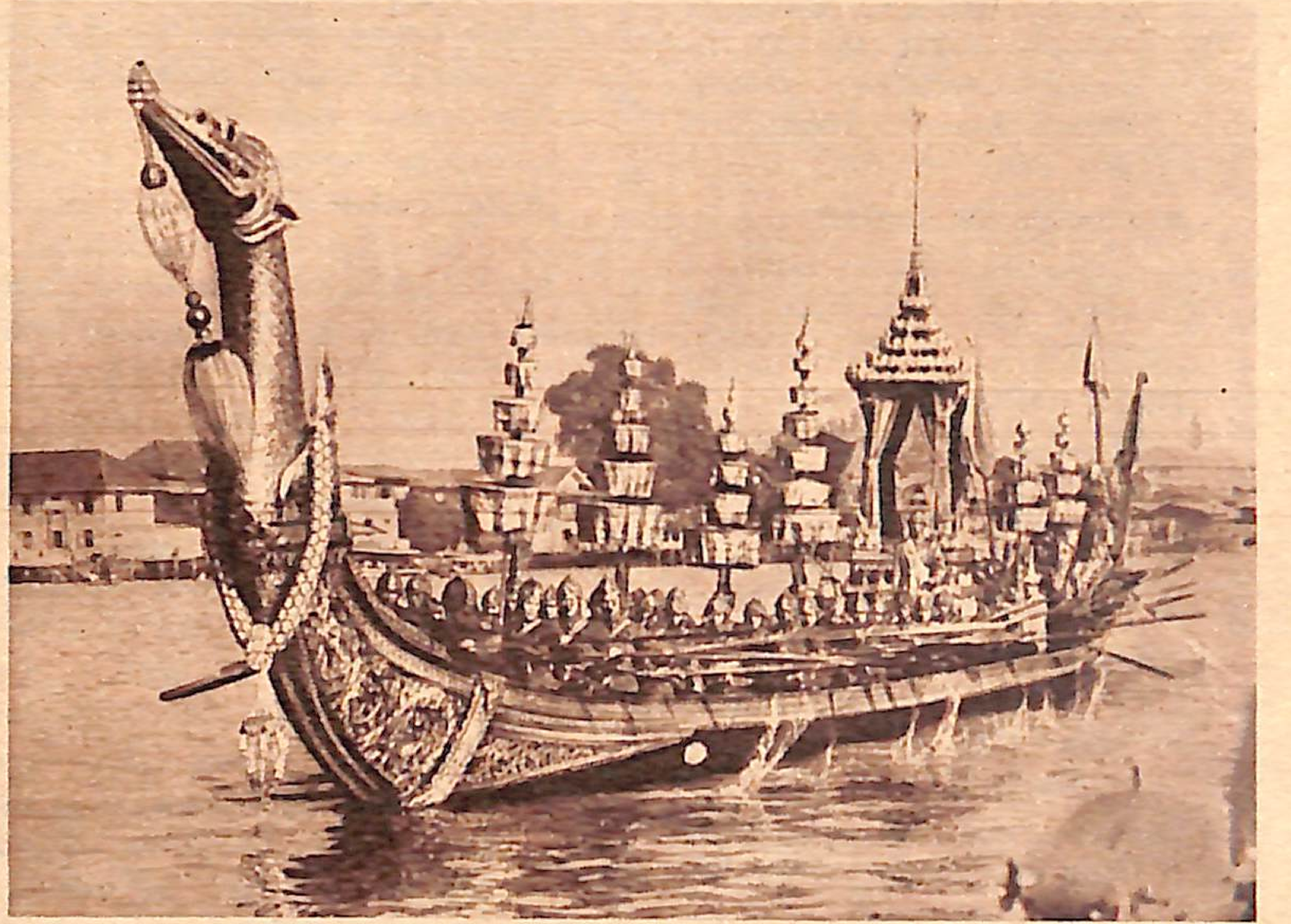
Son günlerde İstanbul Şehir Galerisi'nde açılan sergiler sanatseverler tarafından çok beğenildi. Solda Gencay'ın «İtalya'dan Çizgiler» sergisi, sağda da Baha Gelenbevi (resimde solda) açtığı fotoğraf sergisinde davetlilerle birlikte.

LONDRANIN 22 METRE A

YAZAN: LONDRA MUHABİRİMİZ EDİBE DOLU

Üstte, merkez postanesinde bir trenin boşaltılışı, yanda kontrol odalarından birinde ışıklı kontrol şeması görülüyor.

Dünyanın en zarif kraliçesi misafirlerini ağırlıyor...

Dünyanın en iyi giyinen altı kadınından biri sayılan Tayland'ın güzel ve zarif Kıraliçesi Sirikit, son günlerde memleketini resmen ziyaret eden Danimarka Kıral ve Kıraliçesini, en iyi şekilde ağırlıyabilmek için, eşi Kıral Phumipol ile gereken bütün tedbirleri almıştı. Bu arada misafir hükümdarlar şerefine Siyam'ın eski tarihi tekrar canlandırıldı. Üstte, Bangkok'ta bir geçit resmi yapan eski bir Siyam harb gemisi, yanda da Sirikit, Kraliçe Ingrid'le Tayland'ın eski başşehri Ayudhya'da...

...INDA MEKTUP TAŞIYAN TRENLER

Günümüzde yeryüzünün gittikçe sıkışan trafiğini hafifletmek için yeraltı tren servisine sahip olmıyan büyük şehir kalmamış gibidir. Bununla beraber Londranın emektar metrosu hâlâ dünyanın en mükemmel metrolarından biri olmak şöhretini muhafaza etmektedir. Fakat bu on milyonluk şehirde bir de dünyada başka eşi olmıyan bir yeraltı tren servisi daha vardır ki, onun varlığından Londralıların bile çoğu habersizdir. Bu, İngiliz Posta İdaresinin özel yeraltı tren hattıdır. Bu dünyanın «yegâne» yeraltı tren servisini «Hayat» okuyucularına görerek duyurabilmek için özel müsaade ile gezme fırsatını elde ettim.

Londra sokakları altında, 22 metre derinlikte 10 km. mesafeye yayılan bu tren şebekesinde günün 24 saatinde durmaksızın kırk tren, sekiz istasyon arasında işler durur. Doğrudan doğruya büyük posta merkezlerine açılan bu istasyonlardan ikisi aynı zamanda, dışarıdan gelen veya giden mektuplar için iki merkezî gara da özel yollarla bağlanmıştır. Her istasyonda posta torbalarının dağıtma bürosuna sevki için büyük asansörler, döner borular ve elektrikli merdivenlerden başka makinistsiz ve otomatik çalışan trenlerin hareketini kontrol için bir kontrol dairesi vardır. Yapılış itibariyle Londranın yolcu yeraltı trenlerine benziyen posta idaresinin tren servisi, tabiatiyle, onlar kadar lüks ve mükemmel değil. Nitekim mihmandarımla birlikte posta torbaları arasında asansörle merkez istasyonuna indiğim zaman, üç metre kutrundaki tünelden henüz istasyona girmekte olan 8.5 metre uzunluğundaki katarı görünce, kendimi bir oyuncak tünelde sandım. Fakat bir veya iki çelik vagonun teşkil ettiği bu küçücük katarın her vagonunun 15 mektup veya 6 paket torbasını taşıyacak kabiliyette olduğundan haberim yoktu. Günde ortalama olarak bu trenciklerle 45.000 torba bir yerden diğerine sevkedilmekteymiş. İstasyondaki iki hatta işaretle bana; hemen hemen sadece istasyonlarda çift hattın bulunduğunu, diğer kışımlarda nakliyatın doğrudan doğruya tek hatla yapıldığını söylediler. Ancak makinistsiz işliyen trenlerin çarpışma tehlikesine mâni olmak için her hattı kısımlara ayırmışlar. Meselâ, bir tren bir seksiyondan diğerine geçerken, geçtiği kısmın cereyanı otomatik olarak kesilerek bu kısım, tren mütaakıp kısma geçinciye kadar «ölü hat» olarak kalıyor ki, böylece her seksiyonda bir tek katar işliyebiliyor ve çarpışma önleniyor. Servisler de normal yolcu trenlerindeki gibi normal ve ekspres olmak üzere ayrılıyor. Ekspres trenler iki büyük istasyon arasında işleyip aradaki istasyonlarda ikinci raydan geçerek ancak iki saniye duruyorlar. Normal trenler ise her istasyonda durarak yük boşaltıp yük alıyorlar. Her katarın saatte 55 km. hızla gitme kabiliyeti olup, istasyonlara yaklaştıkça bu küçük trenlerin hızı azalarak sıfıra inmektedir.

Her hangi bir kazayı önlemek için kontrol odalarında büyük gayret sarfedilir. Buradaki özel şemalarda renkli ışıklarla trenlerin geçtiği yerler gösterilmiştir. Tehlike vukuunda kontrol memuru otomatik olarak treni durdurabilir.

▲ OCAK BAŞINDA — «Yuvam ve Ben» tefrikasiyle okuyucularımıza yakından tanıtmış olduğumuz Jane Mansfield ile eşi Mickey'in mutlulukları aynı şekilde devam edip gitmektedir...

Ocak ayının en büyük felâketi, Peruda vuku bulan korkunç çığ felâketiydi. Şimdi her şey bitti. Ama yakınlarını kaybedenlerin acısı dinmedi. Resimde ölüm vâdisine bakan Perulu kadınlar görülmektedir. ▶

Sohbet Köşesi

HUZUR İÇİNDE YAŞAMAK

NE güzel söz, değil mi? Huzur içinde yaşamak! Kabil olabilse, mümkün olabilse! Şimdi herkes bunu istiyor. Huzura kavuşmanın çaresini arıyor... Arıyor... Lâf tabiî! Aslında kimsenin aradığı yok! Çünkü hakikaten aransa huzur bulunmaz şey değildir. Yeter ki samimiyetle aransın ve huzuru arıyan, huzur içinde yaşamak uğrunda zaruri olan bazı fedakârlıklara katlanmayı bilsin! Bugün huzur istiyenler huzurun ne ile kabil olacağını ya bilmiyor, ya da gerektirdiği fedakârlıklara katlanmaya yanaşmıyorlar.

Ben huzursuz aileler tanıyorum: Bu huzursuzluk onlara, pek tabiî olarak, kendi tutumlarından geliyor. Hanım istediğini yapmak ister veya istediğinin mutlaka yapılmasında ısrar eder. Bey kendi havasına kapılmıştır, eve bir lokma yiyecek atar, «Benden daha fazla ne istiyorlar?» deyip keyfine bakmak ister. İki taraf arasında kavga, gürültü, çekişme eksik olmaz. Sonra «Evimizde huzur yok» diye şikâyet eder dururlar.

Nasıl olsun huzur a kardeşim! Evlenmek, bir ortak hayata razı olmak demektir. Birbirlerini sonradan tanımış iki kişinin bir çatı altında, bir odada, bir yatakta, bir yorgan altında senelerce yaşaması ha demekle olur bir iş midir? Herkesin birtakım huyları, âdetleri, alışkanlıkları, zayıf tarafları, bam telleri, nasırları var. Bazan bir otobüste, çok değil, yirmi dakika için yanınıza oturan adama tahammül edemiyorsunuz. Ama bu o kadar mühim sayılmaz, nihayet otobüsten iner, kurtulursunuz. Evlenmek ise, kısa bir otobüs yolculuğu değildir. İnip kurtulmak kolay olmaz. Dayanacaksınız ve dayanmayı bildiğiniz ölçüde rahatınız artacak.

Buradaki «dayanmak» kelimesinin mânası içinde her türlü fedakârlıklara katlanmak vardır. Ömrünüz boyunca karşınıza, yanınıza aldığınız insanın nasırına, bam teline basmamaya dikkat edeceksiniz. Huyları, âdetleri nedir, öğreneceksiniz. Onların kötü olanlarını veya size uygun düşmiyenlerini tashih etmeye çalışacaksınız. Tashih edemez, düzeltemezseniz katlanılabilir ölçüler içinde kalmak şartiyle katlanacaksınız. Bunları yapmayı bildiniz mi, evlilikte aradığınız huzur da sizin karşınızda yer alacaktır.

«Hayır! Ben bunları yapamam. Karım veya kocam benim her istediğime boyun eğmelidir. Ben keyfimce hareket ederim!» dediniz mi, artık bu sözlerin arkasından «Ben huzur istiyorum!» demeye hakkınız yoktur. Huzur gelmiyecektir. Buna mukabil evinizin her tarafını huzursuzluk dolduracaktır. Ümitle, gayretle yapmak istediğiniz her şey, kötü neticeler doğuracaktır.

Gene huzursuz işyerleri biliyorum: Oralarda çalışanlar birbirleriyle geçinemezler. Ya birbirlerini çekemedikleri, yahut da aralarına birkaç geçimsiz karıştığı için rahat çalışamazlar. Kavga ederler, darılırlar. Huzursuz oldukları için doğru dürüst bir iş çıkaramazlar ve bu yüzden daima ... bir ekip manzarası gösterirler. Halbuki birbirleriyle uğraşmasalar, el ele verip çalışmasını bilseler huzur içinde yükseleceklerdir. Çünkü insanlar ancak huzur içinde olurlarsa bir eser vücuda getirebilir, daha fazla randıman verecekleri için de daha iyi yaşama imkânlarına kavuşurlar.

Şimdi bizde husursuzluk maalesef en büyük ölçüsünde görünüyor. Memleket boyunca huzursuzluk var. Bunu, karşılıklı fedakârlıklara katlanmasını bilmiyen, aklı selimden mahrum insanlar yapıyorlar. Ama beklediğimiz huzur hepimizin, milletimizin huzurudur. Onsuz hiçbir şey yapamayız. Sıkıntılar içinde bunalmaktan başka!

ŞEVKET RADO

GÖNÜL POSTASI

BELLİ ETME!

Bir hanım okuyucumuz yazıyor:

«Dört senedir bir genci seviyorum. Onun da beni sevdiğini anladım. Fakat ben sevgimi ona belli edemiyorum. Ne yapsam acaba?»

Hiç belli etme. O belli etsin. Ailenden seni istesin. O zaman «Evet» dersin ve sevdiğini belli etmiş olursun, değil mi?

—

BEKLEMELİ

Bir hanım okuyucumuz yazıyor:

«Aynı apartmanda oturduğumuz bir delikanlı bana alâka gösteriyor, bense onu seviyorum. Fakat bunu belli etmeye cesaretim yok. Üstelik bugünlerde kendisi Almanya'ya tahsile gidecek. Hislerimi belli etmemin tam zamanı, fakat cesaret edemiyorum. Bana bir tavsiyede bulunur musunuz?»

Bulunalım: Delikanlının Almanya-ya gidip dönmesini bekleyiniz. Eğer o zaman da bir alâka gösterirse hiç gecikmez, sizi ailenizden ister.

—

YAŞ VE TAHSİL

Bir okuyucumuz yazıyor:

«Bir senedir arkadaşlık ettiğimiz kızla evlenmek hususunda birleşiyoruz. Birbirimizi de seviyoruz. Ailemiz bundan haberdar. Fakat evlenmemize razı olmuyor. Çünkü kızın hem yaşı, hem de tahsili benimkinden çok fazla. Ne çare ki ben ailemi razı edemiyorum. Ne yapmalıyım?»

Aileniz muvafakat etmemekle haklı görünüyor. Kızın yaşı ve tahsili sizinkinden biraz fazla olsaydı pek mesele yoktu, fakat her ikisinin de çok fazla olması düşündürücüdür. İyi düşünmeniz lâzım.

—

BİR İHTİMAL

Bir okuyucumuz yazıyor:

«Dört aydır bir kızla samimi bir şekilde arkadaşlık ediyorum. Birbirimizi sevdiğimizi zannediyor ve buna inanıyorduk. Daha doğrusu inanıyordum. Fakat geçenlerde bu sevdiğim kız bana gelip artık arkadaşlık etmememizi istedi ve çekip gitti. Bir daha da görünmedi. Başka bir arkadaşı olmadığına eminim. Meseleyi bir türlü çözemiyorum. Aklıma hiçbir sebep gelmiyor. Siz ne dersiniz?»

Bir de sizi sevmediğine, aldanmış olduğunuza ihtimal verirseniz, meseleyi çözersiniz, zannediyoruz.

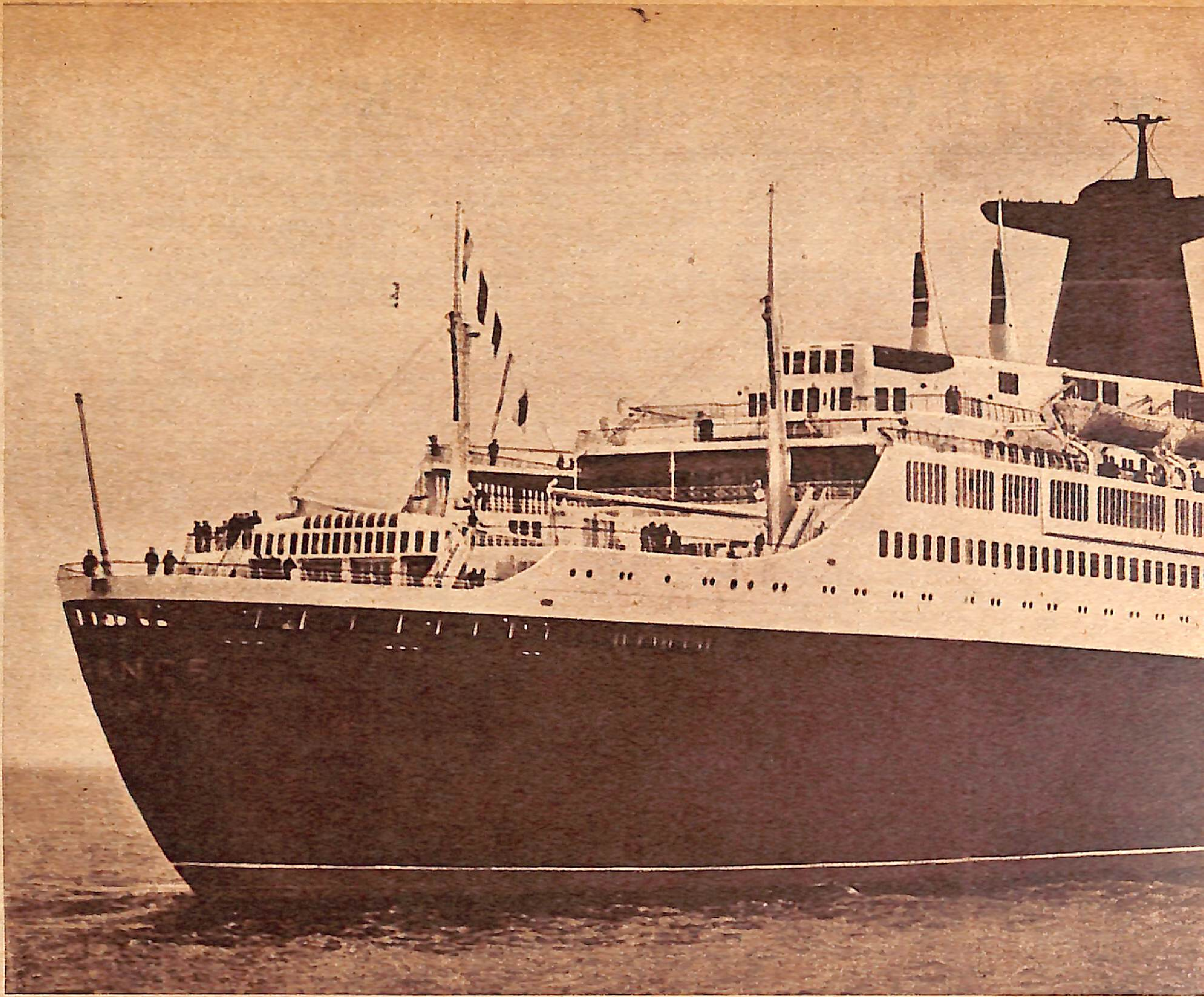
—

PERİŞANLIK

Bir okuyucumuz yazıyor:

«Siz ki her derde çare bulursunuz. Benim derdim dertlerin en büyüğü. İlkokulu başarı ile bitirdim. Ortaokulun birinci sınıfında iftihar levhasına geçtim. İkinci sınıfta iken benden yaşlı bir hanımla tanıştım. Tanışmamız bir aşk macerasına inkılâbetti. Böylece sınıfta kaldım. Bunu gören ailem bizi birbirimizden ayırdı. Beni cidden çok seven bir kızla, zorla nişanladılar. Hem de tehdidederek. Şimdi benden yaşlı olan hanım perişan. Beni çılgınca seven kız perişan. Ben hepsinden perişanım, hayatım mahvoldu. Yalvarırım, bana bir akıl öğretin!»

Akıl, eğer aklın dediğini yaparsanız, sizi kurtarır. Sizi seven kızla evleniniz. Hayatınızı kazanmanın yollarını da arayınız. Öteki bir gençlik macerasıdır ki zamanla unutulur.

Asrımızın En Lüks Gemisinde Meşhurlar Balosu

Saat sabahın dördü olduğu halde davetliler bir eğlenceyi bırakıp öbürüne başlıyordu. Bir kısmı da transatlantiği gezmekle meşguldü.

Birçok meşhur şahsiyetlerin de katıldığı baloda sayısız şampanya içildi. Bol teberrularda bulunuldu. Balonun hasılatı oldukça yüklüydü.

Her yıl Paris Operasında tertiplenen ünlü «Yetim Çocuklar Balosu» bu sene dünyanın en yeni ve lüks transatlantiğinde verildi. Fransada 1962 yılının ilk muhteşem balosu da bu oldu. Fransanın en tanınmış altı dans orkestrası misafirleri sabaha kadar hiç durmadan eğlendirdi...

40 milyar franga çıkan, 315 metre boyunda ve 66.000 tonluk bu gemide...

● ***İçinde en büyük ameliyatların yapılabileceği tam teşekküllü bir hastane...***

● ***Muazzam bir kapalıçarşı vardır...***

● ***45.000 parçalık gümüş sofra takımları tam 10 ton gelir...***

● ***Sefere çıkarken yolcular için 22.100 şişe çeşitli içki, personel için de 10.000 litre şarap alınır...***

● ***Yolcuların günlük su sarfiyatı 1.000 tondur...***

● ***2.400 yolcuya karşılık 1.100 kişilik mürettebatı vardır.***

● ***664 seyirci alan dünyanın en büyük yüzer tiyatrosu.***

Bu yıl France Transatlântiğinin büyük salonu ve verandasında tertiplenen «Yetim Çocuklar Balosu»na, gene birçok ünlü kişiler katıldı. Balonun en büyük özelliği, deniz üzerinde; yani Fransızların yeni ve modern gemisinde tertiplenişi idi. Davetliler hem hamiyetli insan olduklarını ispat ettiler, hem de delicesine eğlendiler.

Gecenin en çok ilgi toplıyan şahsiyetleri, Belçika Prensi Albert ve güzel eşi Prenses Paola ile, Mel Ferrer-Audrey Hepburn çiftleri idi. Birçok şık giyimli ve zarif hanımlar arasında, gene en göze çarpanı Paola ve Audrey oldu. Mayısta ikinci doğumunu bekliyen Prenses Paola zor ve kıvrak danslardan hiç kaçınmadı. Lanvin Castillo kreasyonu olan tuvaleti ve Kleopatra biçimi saçları ona bambaşka bir güzellik ve cazibe veriyordu. Ama herkes çılgınca eğlenmeğe başladığı zaman, Paola dansetmektense, dansedenleri seyretmeği tercih etti. Prens Albert oldukça neşeli idi. Hâmile karısını yormamak için daha çok, Audrey Hepburn ve Yugoslav Prensesi Maria Pia ile dansa kalktı. Bu gibi toplantılarda hiç eksik olmıyan sosyete dedikoducusu Elsa Maxwell ortalarda yoktu. Gene gözlerin alışık olduğu ve Lido'nun açılışında bulunmuş olan Windsor Dükü ve Düşesi de baloya gelmemişlerdi. Keza gemiyi görmeği çok arzu eden Onnassis de Callas'ın kaprisi yüzünden, bu toplantıyı kaçırmıştı. Monaco Prensi ve Prensesinin baloya gelmeleri zaten beklenmiyordu. Davetlilerin çoğunu, beyaz perdeye mensup birkaç meşhur şahsiyet ve tanınmış bazı zengin iş adamları teşkil ediyordu. Sabaha karşı samimiyet biraz daha artınca kadınlı erkekli bazı gençler, ünlü şahsiyetlerle birer kere dansetmek fırsatını da buldular.

Fransanın en ünlü altı dans orkestrasının çılgınlaştırdığı hava, hesapsızca içilen şampanyalarla büsbütün buğulanıp delice bir hal aldığı zaman, saat sabahın dördü idi. Bir tarafta Audrey Hepburn, kocası ile twist yapıyor; öte tarafta el ele vermiş kadın ve erkek grupları gecenin tadını çıkarıyorlardı. Baloyu ilk terkedenler, Prenses Paola ve Prens Albert oldu.

Gün ağarırken seçkin davetliler gecenin bütün yorgunluğuna rağmen mesut ve neşeli idiler. Ama asıl sevinenler balonun tertipçileri oldu. Çünkü bütün geliri sakat ve yoksul çocuklara verilecek olan bilet satışları hayli kabarıktı.

Audrey Ferrer Çifti

Audrey, bu balodan daha önceki bir toplantı için twist yapma konusunda hayli hazırlanmıştı. Bu ustalığı o gece kendini belli etti. En ziyade kocası Mel Ferrer ile dansetti. İkinci derecede gelen kavalyesi ise, Paola'nın fazla yorulmasını istemiyen Prens Albert oldu. İki çift hep beraberdi.

En Sevilen Numara

Fransanın altı ünlü orkestrasının katıldığı baloda gecenin en sevilen numarası şu zenci dansör ve şarkıcının herkesi coşturan ritmik kabiliyeti oldu. Rock'n roll, kalipso şarkıları ve twist dansları ile misafirlere tatlı dakikalar geçirtmesini bildi.

TÜRKÇEYİ İYİ BİLİYOR MUSUNUZ?

Ş. KUTKAN

KODES

Türk argosunda (hapsâne) mânasına gelen bu kelime, aslında (tavuk kümesi) anlamınadır.

■

ELMA

Anadolu, bu meyvaya (alma) der. (Divân-ü Lûgaat-it-Türk)teki şekli ise, (al mıla)dır. (Mıla) sözü, acaba (meyva) mânasına mı geliyor? Bu takdirde (al mıla) (kırmızı meyva) demek olur. Akla da hemen (muşmula)yı getirebilir. Fakat Şemseddin Sami, (muşmula)nın İtalyancadan geldiğini yazmaktadır. Bu meyvanın Türkçesi, (döngel, beşbıyık)tır.

■

URBA, URUBA

Anadoluda elbiseye (urba) veya (uruba) derler. Bu kelime İtalyanca (roba) kelimesinden bozmadır. Halkımız, (R) ve (L) ile başlıyan kelimelerin başına, içindeki seslilere uygun bir sesli ilâve ettiğinden, bu kelimeyi de o kaidenin dışında bırakmamıştır. (Roba) dememiş, (uruba) ve daha kolay olarak (urba) demiştir.

■

URUB

Bu da aynı kaideye tâbi olarak meydana gelmiştir. (Rubu'), Arapçada (dörtte bir) demektir.

Bu kaide, Anadolunun birçok yerlerinde hemen bütün kelimeler için câridir. (Rıza) demezler, (ırıza) derler. (Rahat)a, (ırahat) veya (irahat) derler. Eskiden, (M) harfiyle başlıyan kelimelerin başına da bir sesli harf getirilirmiş: (Mirza - ımırza) gibi.

■

TEBEŞİR

Kara tahta üzerine kendisiyle yazı yazılan madde. Farsçası (Tebâşîr). Hindistandan gelen beyaz bir bitkisel maddeye de (tebâşîr) deniliyor ki Fransızcası (tabaxir)dir.

(Tebâşîr), Arapçada, (müjde, beşâret) mânalarınadır. Fecrin ilk ağartılarına (tebâşîr-i subh) diyorlar. Araplar, Farsça (tebâşîr)i biraz kalınlaştırarak (tabâşîr) yapmışlar; biz inceltmişiz, (tebeşir) yapmışız.

■

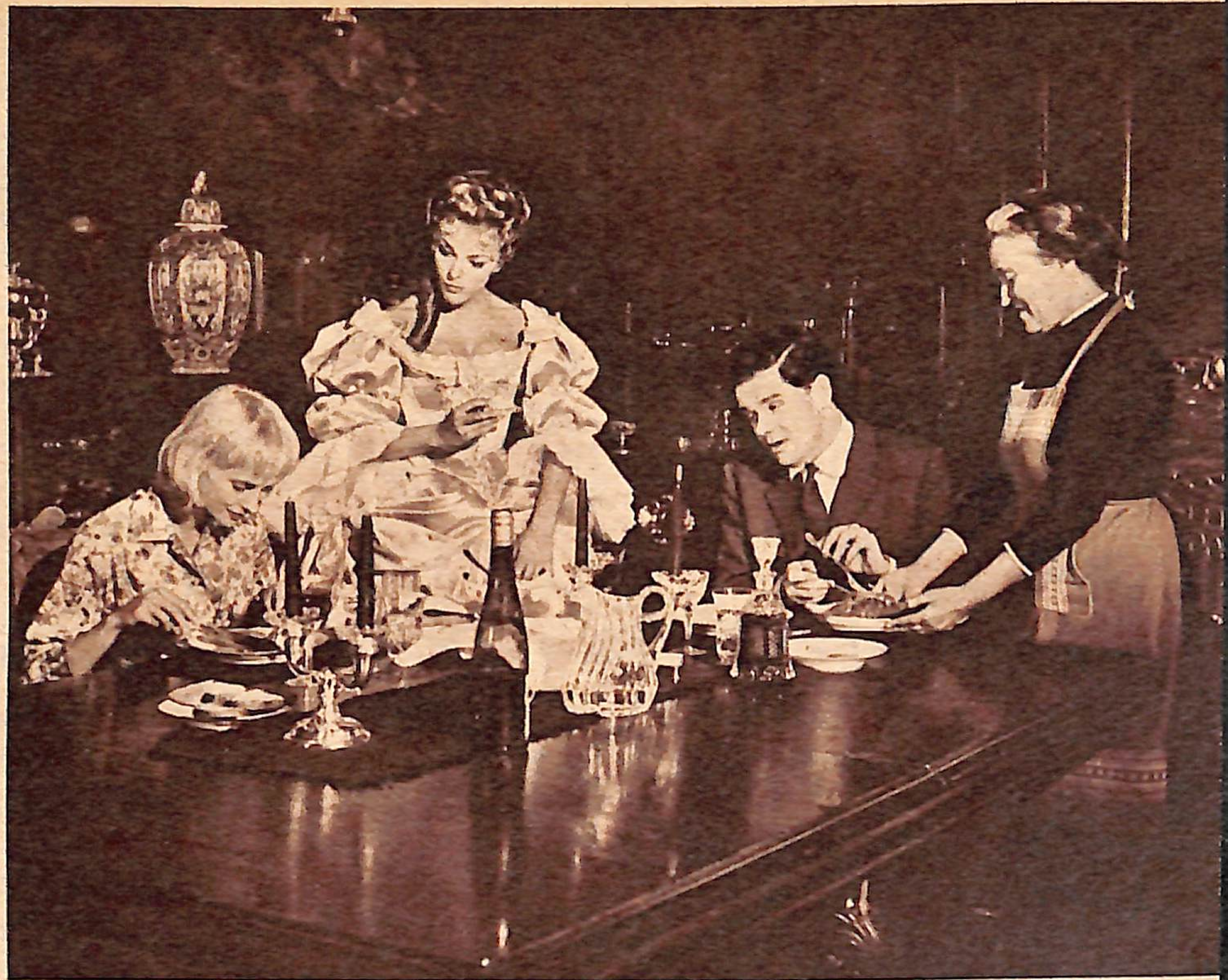
MEFTUN

(Meftûn), Arapçada, (fitnelenmiş, sihirlenmiş, büyülenmiş) mânalarınadır. (Fettân) da (büyüleyici, fitneci) demektir.

Buradaki (fitne), bugün bizim kullandığımız gibi, (iki kişinin arasını bozacak söz) mânasında değildir. Arapçada (fitne), (aşkın tatlı belâsı, sevgilinin, imtihan, deneme kabîlinden çıkardığı güçlükler, bilerek, istiyerek çektirdiği kahır ve cefalar) mânasınadır. Musa Peygamberin, Firavunla olan mücadelesinde, Allah, Firavuna daha çok muvaffakıyet imkânları verdiği için, Musa, Tanrıya, sitem yollu: «Bu ne biçim iş... Tavşana: kaç! tazıya: tut! diyorsun...» mânasına: (In hiye illâ fitnetüke) demiştir. Bu âyetteki (fitne), işte, sevgilinin çektirdiği kahır, aşkın tatlı belâsı olan (fitne)dir.

Ateş Cezası

Nadja Tiller, Jean-Claude Brialy, Edith Scob, Claude Ritch ve Walter Giller'in yarattıkları korkulu ve heyecanlı bir filmin hikâyesi...

Almanyanın güneyindeki Karaormanda, Desgrez şatosunda geçen esrarlı hâdiselerden sonra, şato halkı yemek yerken bile huzursuzluk içinde idi. Yukarıda filimden bir sahne görülüyor.

YÜZYILLAR önce zehirliyerek adam öldürme suçlularını yargılıyan hususi mahkemeler vardı. Bu mahkemelerin verdiği cezaya ateş cezası denir, bu cezaya çarptırılan suçlu yakılırdı.

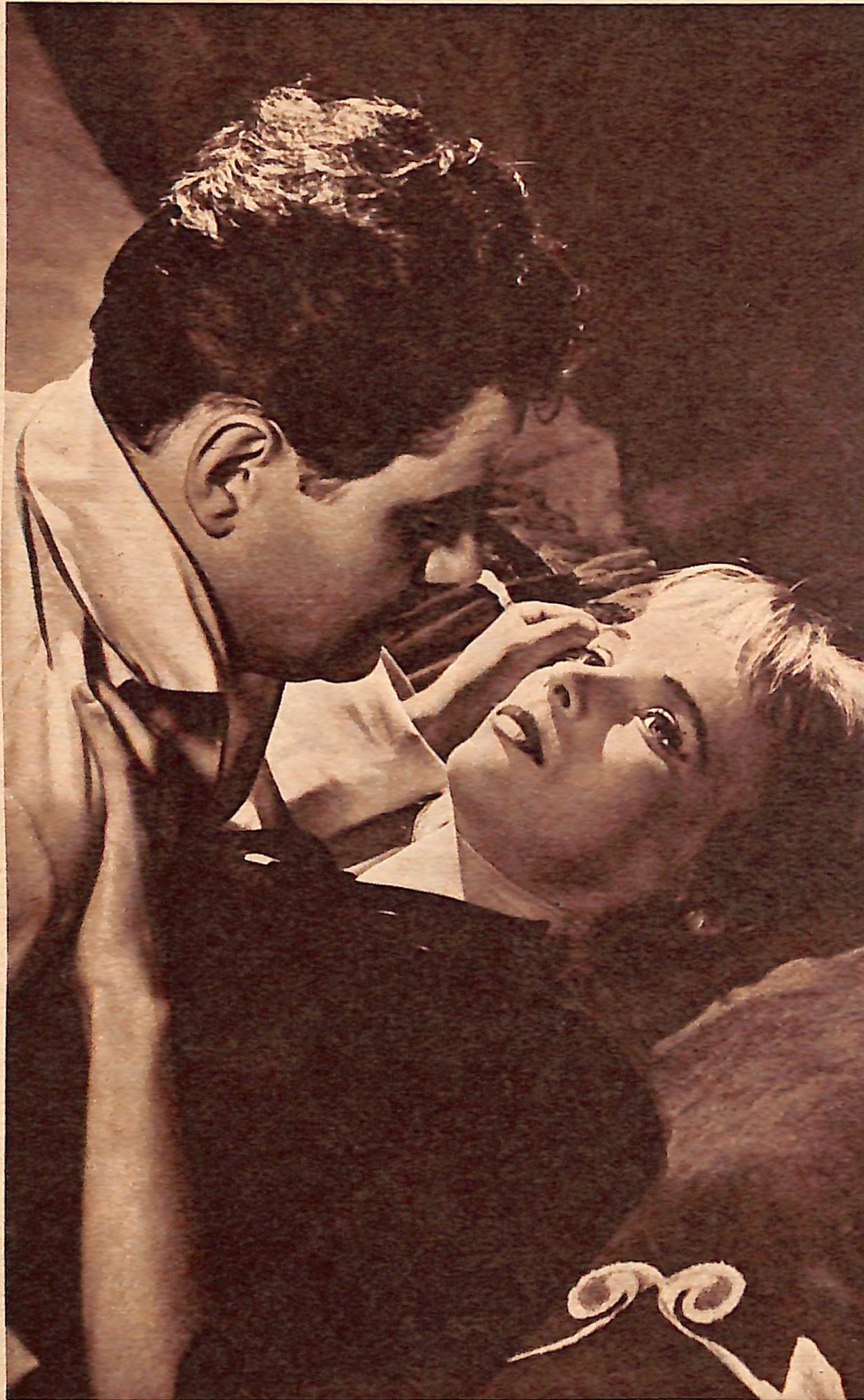
Ünlü Markiz Brinvillier'in âşığı olan Desgrez isimli bir polis hafiyesi, markizi bu mahkemelerden birine sevkederek mahkûm ettirmiş ve yaktırmıştı. Böylece Brinvillier ve Desgrez aileleri arasında bir nefret hissi doğdu. Desgrez'ler Fransa'dan ayrılıp Almanyaya yerleştiler.

Ünlü polis romancısı John Dickson Carr'ın halen filme alınan ve «Ateş Cezası» adiyle tanıttığımız eserinin konusu bu eski ve esrarengiz olaya bağlı olarak gelişir.

Stéphane Desgrez kardeşi Marc ve eşi Lucy tatillerini geçirmek üzere Almanyanın güneyindeki Karaormanda bulunan amcaları Mathias Desgrez'in şatosuna misafir giderler. Şatoda gazeteci Michel Boissard ve eşi Marie de vardır. Ecdadı gibi esrarlı konulara, gizli ilimlere meraklı olan Mathias yatalak bir ihtiyardır. Tesadüfen gazeteci Michel'in eşi Marie, Brinvillier ailesine mensuptur. Mathias, geçmiş asırlardaki ateş cezası yüzünden, markizin lânet ve bedduasından korkmaktadır. Bazı önemli vesikaları tetkik etmesi için Michel'i şatoya davet etmiştir. Şatoda bu insanlardan başka bir de 60 yaşlarında gene büyücülüğe ve ispritizmaya meraklı bir doktor vardır. Ayrıca Mathias'a bakan hastabakıcı Myra da şato sakinlerindendir. Stéphan ve Marc, aslında amcalarının bir an önce ölmesini ve mirasına konmayı düşünmektedirler. Amcalarını ziyaret etmelerinin baş sebebi de bundan başka bir şey değildir.

Bir akşam, Stéphan, Marc ve Lucy civardaki bir maskeli baloya davet edilirler. Myra da izinlidir. Şatoda yalnız Marie vardır. İhtiyar Mathias'ın her akşam yatmadan önce içtiği ilâcı ona Marie götürür. Ertesi sabah Mathias'ı ölü bulurlar: Adam kalb sektesinden ölmüştür.

Hizmetçi kadın Henderson'un ifadesine göre, gece yarısı Mathias'ın odasına bir hayal girmiş, hastaya bardakla bir şey içirmiş, sonra iki pencere arasındaki bir kapıdan kaybolmuştur. Bu hayal o akşamki elbisesi ile tıpkı Lucy'ye benzemektedir. Uzaktan gölge halinde gördüğü bu olay ile Henderson, Lucy'yi itham etmektedir. Bu hikâyeye kimse inanmaz, çünkü Lucy o gece balodan ayrılmamıştır. Marc resmî muamelelerle meşgul olmak için şatodan ayrılır ve gizlice Myra'nın apartmanına gider. Aslında Marc ve Myra'nın müşterek bir gizli hayatları vardır. Marc, Myra'ya her gün bir miktar arsenik verdirerek amcasını zehirletmiştir. Stéphan, arsenik bardağını bulur.

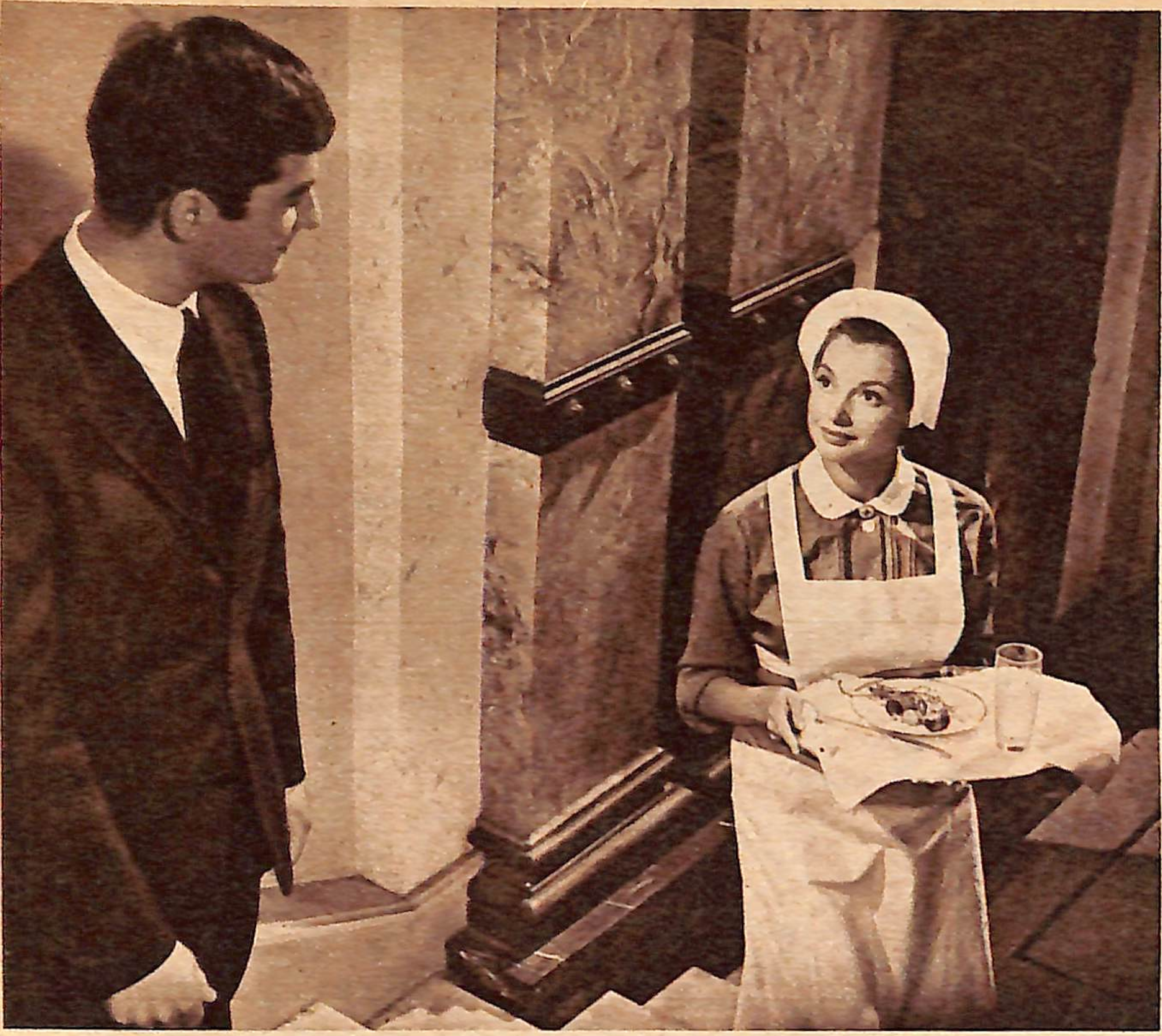
Marie, asırlar önce ateş cezasına çarptırılan Brinvillier Markizinin torunudur. Şatoda geçen esrarlı olayların, büyük ninesinin lâneti yüzünden meydana geldiğine inanmaktadır. Hele Mathias'ın hayaletinden sonra kocası Michel'in telkinlerine rağmen müthiş bir sinir buhranına kapılır. Çünkü misafir bulunduğu şato, ninesini yaktıran Desgrez'lere aittir. Michel, bu geçmiş olayla ilgili olarak bazı vesikaları tetkik için şatoya davet edilmiştir. Hâdiseler bakalım ne gösterecektir?

İntihar teşebbüsü değil, oto-stop sa[...] nesinden ibaret. Otomobil durdurma[...] için sağlam olduğu kadar hoş bir çar[...]

Elke Sommer

Günden güne aranan bir kı[...] met haline gelmeye başlad[...]

Marc ile Myra merdivende işaretleşirler. Aralarındaki gizli münasebetten kimsenin haberi yoktur. Myra'yı herkes sadece hastabakıcı olarak tanımaktadır.

Ama suç, karısı ile onun üzerine yüklenmektedir.

Neticede Dr. Herman'ın, Mathias'a bir otopsi yapmasına karar verilir. Tabut salona alınır, fakat açılınca içinin bomboş olduğu görülür. Ölü ortadan kaybolmuştur. Tabut içinde dokuz boğumlu bir ip bulunur. Bu, ne ifade etmektedir? Marie korkudan sinir buhranına kapılır. Brinvillier'lerin ruhlarının bu işi karıştırdığına inanmaktadır. O gece şato halkı korku içinde kalır. Birkaç defa Mathias'ın hayalinin şatoda dolaştığını görür. Şatoyu ateş cezası lâneti sarmıştır. Sabahı zor ederler.

Ertesi gün polise haber gönderilir. Bir müfettiş tahkikata başlamak üzere şatoya gelir...

Ateş Cezası «La Chambre Ardeutte» filminde konu bu heyecanlı ve korkulu hava içinde cereyan eder.

Uzun zamandan beri bu tarz konuları özliyen sinema seyircileri için, filim ilgi çekicidir. Şimdiye kadar meraklı macera filimleriyle ün salmış olan rejisör Julien Duvivier bu defa hepsinden daha güzel bir senaryo işlemiştir. John Dickson Carr'ın romanından alınan senaryoyu da Charles Spaak'la birlikte bizzat Duvivier hazırlamıştır.

İşte Elke'nin vücut tenasübünü gösterecek hem çekici, hem şirin pozlarından biri daha.

Almanların genç filim yıldızları arasında Diana Dors'a rakip olarak vasıflandırılan, hareketli, çekici, güzel Elke Sommer günden güne filim prodüktörlerince aranan bir kıymet haline gelmeğe başladı. Almanyadan sonra, Fransa, İtalya ve İngilterede angajmanlar yapmış olan Elke, Mansfield ve Bardot'lara meydan okumaktadır. Artistik kabiliyetini çeşitli vesilelerle gösteren Elke Sommer için ayrıca mütenasip vücudu ile yarım dekolte pozlarla teşhir edilebilecek roller tam biçilmiş kaftan olarak sayılıyor.

Cinayeti gizlemek için, Rommel'e büyük bir cenaze töreni hazırlanmıştı.

15 Dakikaya Kadar Ölmüş Olacağım

Rommel karısına şöyle dedi: «Halk mahkemesi tarafından muhakeme edilmektense, getirdikleri zehri içmeyi tercih ederim. Kaldı ki zehrin, üç saniyede tesir edeceğine teminat veriyorlar!»

YAZAN: DESMOND YOUNG — ÇEVİREN: ESER TUTEL **2**

GEÇEN HAFTA ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Mareşal Rommel'in İkinci Dünya Savaşı'nın sonlarına doğru Hitler'le arası açılmıştı. Mareşal doğru olduğuna inandığı şeylerden ayrılmak istemiyor, Nazi Partisi ileri gelenlerinin akla hayale gelmez vahşi hareketlerde bulunmalarına inanamıyordu. Bu arada Hitler'e karşı bir suikast hazırlığının ortaya çıkması, bütün nazarların Rommel üzerine çekilmesine sebep oldu. Bu arada birkaç general önce tevkif, sonra da idam edildi. Rommel de başına gelecekleri bekliyor, Hitler'i doğru yola sevketmek için sarfettiği emeklerin boşa çıktığına çok üzülüyordu.

VON STÜLPNAGEL'İN idamını takibeden haftalar hâdisesiz geçiyordu. Rommel artık kalkabiliyor ve güneşli günlerde bahçede kendi kendine gezinebiliyordu.

6 eylûl günü General Speidel'in gizlice gelerek görevinden uzaklaştırıldığını haber vermesi, Rommel'i hem üzdü, hem de şaşırttı. General ertesi günü durumu hakkında rapor vermek zorunda bırakılmıştı. Fakat buna vakit kalmadan âni olarak tevkif edildi. Rommel bu olaya çok üzüldü. Derhal Hitler'e bir mesaj göndererek yapılan haksızlığın tamir edilmesini istedi. Fakat ne bu mesaja bir cevap geldi, ne de Generalin durumu değişti.

Speidel'in de tevkif edildiği günün akşamı, yakın dostlarından Stuttgart Belediye Başkanı Strölin bütün tehlikeleri göze alarak gizlice Rommel'e geldi. Mareşal'in morali son derece bozulmuştu. O kadar ki, Strölin, Rommel'e:

— Odanın bir köşesine bir mikrofon gizleyip bizi dinlemediklerinden emin misiniz? diye sormaktan kendini alamadı.

Mareşalin tabancası her an tetiği çekilmeğe hazır bir durumda masasının üstünde duruyordu. Strölin, Mareşal'e buna niçin lüzum gördüğünü sorduğu zaman, şu cevabı aldı:

— Ne Amerikalılardan korkuyorum, ne de İngilizlerden... Bütün korkum Ruslar ve... bizimkilerdendir...

Mareşal böyle diyerek Hitler'e gönderdiği mesajın kopyasını gösterdi. Speidel'e yardım etmek için birlikte akıllarına gelen bütün çareleri görüştüler. Bu, Strölin'in Mareşali son defa olarak hayatta görmesi oldu. Daha sonraki günlerde de Rommel'in karısı Strölin'in evini telefonla arıyarak bir daha evlerine gelmemesini rica etti. Zira Gestapo'dan her şey beklenilebilirdi. Her an başlarına büyük bir felâket gelmesinden korkuyordu.

Böylece aradan bir aya yakın bir zaman daha geçti. Durumda büyük bir değişiklik olmamış gibiydi, sadece Rommel biraz daha iyileşmişti. Otomobiline binerek Tübingen'e kadar gidiyor, orada yaralarını tedavi ettiriyordu. Doktorları, daha uzun müddet tedaviye ihtiyacı olduğunu söylüyorlardı. Fakat 7 ekim günü Mareşal Keitel'in telefon ederek Rommel'in üç gün sonra Berlin'de bulunması gerektiğini haber vermesi Mareşal kadar karısını da hayret içinde bıraktı. Söylendiğine göre iki gece sonra hareket edecek özel bir tren Mareşali Berlin'e götürecekti.

Rommel karar vermeden önce bir müddet düşündü, fakat yapacak bir şey yoktu. Emre itaat etmek gerekti. Telefonunu açarak doktoru Profesör Albrecht'i aradı. Buna doktorlar da hayret etmişlerdi. Hepsi de daha şimdiden bu kadar uzun bir yolculuğa kalkışmasının tehlikeli, hattâ imkânsız olduğunu ileri sürdüler. Rommel, bir kere de emri kendisine tebliğ eden Mareşal Keitel'le bizzat görüşeceğini söyliyerek telefonu kapattı.

Keitel'i aradığı zaman karşısına çıkan ordu personel dairesi başkanı General Burgdorf oldu.

Rommel'in karısı, kocasının Generalle konuşmasını şöyle anlatmaktadır:

«Kocam telefonla konuşurken ben ve emir subayımız Yüzbaşı Aldinger'le bitişik odada bulunuyorduk. Kocam, Generalden doktorlarının böyle uzun bir seyahate müsaade etmediklerini Mareşal Keitel'e söylemesini rica etti. Hattâ gerekirse bir subay göndermelerini ve durumu onunla konuşmak istediğini söyledi. Fakat General, Führer'in Mareşal Keitel'e bu emri bizzat verdiğini ve yeni görevi hakkında baş başa konuşacaklarını söylüyor, ricaları kabul etmiyordu.»

Bu hâdise bu kadarla bitmedi. Aradan bir haftaya yakın bir zaman geçmişti. 13 ekim günü Rommel, emir subayı Aldinger'le dışarıda dolaşırken bir er gelerek bir mesajı bulunduğunu haber verdi: Personel dairesi başkanı General Burgdorf, yanında aynı daireden başka bir generalle ertesi sabah gelecek ve Mareşal'le, «Hitler'e karşı hazırlanan suikastta parmağı olanlar konusunda» bir görüşme yapacaktı!

Rommel mesajı aldığı zaman hiç sesini çıkarmadı.

Ertesi sabah oğlu Manfred geldiği zaman, babasını çok düşünceli buldu. Mareşal hâlâ yatmamıştı.

Manfred:

— Size yeni bir görev mi verecekler baba? diye sorduğu zaman, Rommel düşünceli bir tavırla başını salladı:

— Bilmiyorum, onlar böyle söylüyorlar, ama hiç sanmıyorum... diye cevap verdi.

Sonra konuşmayı değiştirdi. İleride kendine meslek olarak orduyu değil, doktorluğu seçmesini tavsiye etti. Ayrıldıkları zaman, saat on bir olmuştu.

ESRARENGİZ YEŞİL OTOMOBİL

Saat tam on ikide, villânın kapısının önünde, siyah S.S. üniformalı bir erin kullandığı yeşil bir araba durdu. İçinden çıkanlar General Maisel ve General Burgdorf'tan başkası değildi. Yanlarında emir subayları olduğu anlaşılan bir de binbaşı vardı. İki general otomobilden indikten sonra, kendilerini karşılıyan Rommel'in elini sıktılar. Mareşal de bu arada karısını, oğlunu ve emir subayını takdim etti. Birden ortada elektrikli bir hava esti.

Bu sırada General Burgdorf, Mareşal'le yalnız görüşmek istediğini bildirince, Mareşal oğlunu ve karısını odalarına gönderdi. Sonra da iki generali zemin katındaki çalışma odasına davet etti.

Bütün bunlar olup biterken karısı odasında dikiş dikmeye çalışıyor, oğlu da resim yapıyordu. Bu müddet zarfında Mareşalin generallerle ne konuştuğu pek bilinmiyor. Aradan bir saat geçtiği sırada önce General Maisel'in, sonra da General Bungdorf'un çıktığı görüldü. Rommel onlarla beraber değildi. Odadan çıkar çıkmaz, karısının yanına gitmişti.

Karısı bu sahneyi şu şekilde anlatıyor:

«Kocam odama girdiği zaman, yüzündeki ifade o kadar dehşet vericiydi ki, kendimi tutamadım: «Gene ne var!» diye bağırdım. Birden hastalandığını sanmıştım. Bana bir an baktıktan son-

ra, bütün soğukkanlılığını toplıyarak: «Sana veda etmeye geldim» diye mırıldandı, zira bir çeyrek saate kadar ölmüş olacağım! Beni, Hitler'in suikastına karışmış olmakla itham ediyorlar. Sözde Hitler'den sonra yerine geçeceklerin başında benim adım varmış. Bunun ne kadar saçma olduğunu anlatmaya çalıştım, ama başaramadım. Hitler ya halk mahkemesinde muhakeme edilmek veya intihar etmek arasında tercih yapmam gerektiğini emretmiş. Zehir, generallerin yanında bulunuyor. Söylediklerine göre üç saniyede tesir edecek kadar kuvvetliymiş...»

Rommel, karısının yanından ayrıldıktan sonra oğliyle karşılaştı. Generaller bekliyorlardı, acele etmeleri gerekti. Mareşal, bütün soğukkanlılığını toplıyarak oğluna yaklaştı, saçlarını okşadı:

— Annene, bir çeyrek saate kadar ölmüş olacağımı haber verdim oğlum, diye mırıldandı, bir asker için, kendi milleti tarafından ölüme mahkûm edilmek kadar ağır bir ceza verilemez. Beni vatanıma ihanet etmekle suçlandırıyorlar.

Hiçbir şey anlamıyan oğlunu şaşkın bir durumda bırakarak emir subayına seslendi. Emir subayının gelmesi, Rommel'in karısının hıçkırıklarını duyduğundan biraz uzun sürdü. Generaller bu arada bahçeye çıkıp Mareşal'in emir subayiyle yalnız görüşmesine ses çıkartmadılar.

Emir subayı:

— Mareşalim, silâhlarımız var, bu adamları burada temizleyip koruya kaçmamız zor bir iş değil... Nasıl olsa ondan sonra bir kolayına bakarız... diyordu...

Rommel:

— İmkânsız dostum, diye kesti attı, evin etrafı tamamen sarılmış durumda... Üstelik telefonu da kesmişler.

— Peki, öyleyse hiç olmazsa şu iki generali temizleriz...

— Faydası ne? Onlar verilen bir emri yerine getiriyorlar. Hem sonra karımla oğlumu da düşünmem gerek... Dinle bak: Korkulacak kadar zor bir iş değil bu... Bir kere zehrin çok kuvvetli olduğu hakkında teminat verdiler, sonra da parlak bir cenaze töreni yapacaklarını söylüyorlar. Törenin daha şimdiden en küçük teferruatı bile hazırlanmış. Bir an için muhakeme edilmeyi kabul ettiğimi düşünelim: Ben sadece memleketime hizmet etmeyi düşündüm ve Hitler'in suikat teşebbüsüne karışmadım. Muhakeme sonunda kurtulacağımı sanıyor musun? Üstelik böylece tarihin ve vatandaşlarımın gözünde şerefim de lekelenecek. Hitler tarafından asılmayı kabul etmektense, intihar ederek ölmeyi kabul ederim. Yarım saat kadar sonra telefon edip ağır bir kaza geçirdiğimi bildirecekler...

Rommel böyle diyerek yanında oğlu Manfred ve emir subayı olduğu halde merdivenlerden indi, bahçeye çıktı. İki general dışarıda çiçeklerin arasında gezinerek bekliyorlardı. Mareşalin geldiğini görünce yeşil otomobile doğru yürüdüler. Fakat Rommel onlardan önce gidip kapıyı açtı, kenara oturdu. İki general de binip yerlerini aldıktan sonra araba hareket etti. Generallerin emir subayı binbaşı gerekli bazı hazırlıkları yapmak için daha önceden gitmişti.

Aradan yirmi dakika geçmeden telefon çaldı. Ahizenin başında bekliyen emir subayı telefonu açtığı zaman, karşısında binbaşıyı buldu. Binbaşının soğuk madenî sesi beklenen feci kazayı haber veriyordu:

— Az önce Mareşal arabanın içinde âni bir beyin kanaması geçirdi. Maalesef kurtulamadı.

Emir subayı çenesini sıkmaktan kendini alamadı.

— Ne söylediğimi duymadınız mı?

Emir subayı kendini toparladı:

— Duydum, anlaşıldı... dedi.

Artık yapacak bir şey kalmamıştı. Ağır ağır merdivenlerden çıktı. Genç kadının kapısını vurdu. Kadıncağız karşısında emir subayını görünce, her şeyi anlamıştı, yeniden hıçkırıklarla sarsılarak önüne kapandı. Şu anda genç kadını teselli edecek tek bir kelime söylenemezdi. Nasıl bir asker için en kötü âkıbet buysa, bir kadın için de en kötü durum bundan başkası olamazdı: Kocası veda ederken: «Bir çeyrek saat sonra ölmüş olacağım...» demişti.

Sonradan anlatılanlar Rommel'in ne kadar kuvvetli bir iradeye sahib olduğunu belirtmesi bakımından ilgi çekicidir. Otomobil, evden ayrıldıktan birkaç yüz metre sonra yolun kenarında durmuş. Şoför ve generallerden biri inerek otomobilden ayrılmışlar. Az sonra diğer general de sinirli hareketlerle yolun kenarında bir aşağı, bir yukarı dolaşmaya başlamış. Aradan beş dakika kadar bir zaman geçmiş. Neden sonra General işaret ederek diğer generalle eri çağırmış. Yanına gittikleri zaman Mareşal, arka kanepenin üzerinde yatıyormuş ve şuurunu tamamen kaybetmişmiş, sadece can çekişmesinin sonucu olarak birkaç kasılma hareketi yapmış ve bir daha hareket etmemiş.

Rommel'in ölümü kadar hiçbir olay Almanya'da bu hızla yayılmamış dense yeridir. Olaydan birkaç saat sonra Rommel'in eşi, Hitler'den şu telgrafı almıştır: «Eşinizin âni ve feci kaybının acısını sizinle birlikte paylaşır, Kuzey Afrika Kahramanının hâtırası önünde hürmetle eğildiğimi bilmenizi isterim.»

Son yüzyıl tarihinde Hitler kadar ikiyüzlülük örneği gösteren bir kimse daha yoktur, denebilir. Üstelik Mareşalden sadece Kuzey Afrika savaşlarının kahramanı diye bahsedilmesi, başariyle idare ettiği Normandiya savaşlarından tek kelime geçmeyişi de Rommel'in yakın zamana kadar gizli tutulan ölümündeki şüpheleri kuvvetlendirmeye yarar.

Rommel'in cenaze merasimi 18 ekimde oldu. Anlaşılan Chicago gangsterleri gibi Nazi ilerigelenleri de öldürdükleri kimseleri törenle gömmek meraklısıydı. Hitler adına nutuklar söylendi, çelenkler kondu, matem marşları çalındı. Fakat bütün bunlar tarih sayfalarına şu kelimelerin yazılmasının önüne geçemedi:

«Mareşal Rommel'in ölümü, Nazi rejiminin sebepsiz ve lüzumsuz çılgınlığından başka bir şey değildir.»

Gelecek hafta:

İkinci Dünya Harbi Münihte bir poker oyunu ile başlamıştı.

YILDIZINIZ DİYOR Kİ

25 ocaktan 31 ocağa kadar: Doğduğunuz burcu bularak kendi falınızı okuyabilirsiniz.

KOÇ BURCU
21 MART - 20 NİSAN

Bu haftayı daha ziyade ev içinde ve kapalı yerlerde geçireceksiniz. Dışarı çıkmak, yahut bir yere gitmek için vaktiniz kalmıyacak. Yapacağınız iş hakikaten çok önemlidir. Çok dikkatli olunuz.

BOĞA BURCU
21 NİSAN - 21 MAYIS

Sıhhatinizde pek hafif bir aksama olacak. Yiyeceğiniz besinleri büyük bir dikkatle seçmeğe gayret ediniz. Sağlığınızı bozacak bir şey yok. Maddi durumunuz da bugünlerde düzelecek.

İKİZLER BURCU
22 MAYIS - 20 HAZİRAN

Başkalariyle birlikte müşterek bir teşebbüste bulunmak istemişsiniz. İş arkadaşlarınızdan biri, yanlış bir davranışla projenizi değiştirmeğe gayret edecek. Zarar görmemek için dikkat ediniz.

YENGEÇ BURCU
21 HAZİRAN - 22 TEMMUZ

Ortada gözle görülen bir hakikat varken, siz bunu ısrarla kabul etmek istemiyorsunuz. Yıldızınız diyor ki, bazan hiç arzu olunmıyan yollar insanı çok mesudedebilir. Gayretli olunuz.

ASLAN BURCU
23 TEMMUZ - 22 AĞUSTOS

Yakınlarınızdan biri bir izdivaç yapıyor. Böylece ailenize katılacak yeni bir kişi, geleceğiniz için çok verimli imkânlar hazırlıyacak. Siz de dikkatli bulunarak bundan faydalanmaya bakmalısınız.

BAŞAK BURCU
23 AĞUSTOS - 22 EYLÛL

Koç burcundan birisiyle aranızda bir anlaşmazlık var. Bu, yıldızınızın çok uzak yörüngelerde dolaşmasından ilerigeliyor. Küçük bir gayretle, hiç yorulmadan bu anlaşmazlığı düzeltebilirsiniz.

TERAZİ BURCU
23 EYLÛL - 22 EKİM

Çok hassas ve romantik bir yaratılışınız var. En ufak bir söz sizi inciltebiliyor. Bütün anlamiyle anlaşacak bir insan bulamamanızın sebeplerinden biri de bu zaten. Her şeyi pek kurcalamayın.

AKREP BURCU
23 EKİM - 21 KASIM

Hislerinizle yapmak zorunda olduğunuz ödevleriniz arasında bocalıyorsunuz. Yıldızınızın sade hisleriniz üzerinde etki yaptığını unutmamanızı tavsiye ederiz. Vazifelerinizi yerine getiriniz.

YAY BURCU
22 KASIM - 20 ARALIK

Şu gösteriş merakınız yüzünden, çok lüzumsuz paralar harcamışsınız. Ayrıca birçok da fırsatlar kaçırmışsınız. Unutmayın ki, görünüşünüzün değil, gerçek kişiliğinizin gösterişli olması makbul.

OĞLAK BURCU
21 ARALIK - 19 OCAK

Önümüzdeki günlerde iki haber alacaksınız. Biri biraz canınızı sıkacak. Öbürüne ise sahiden sevineceksiniz. Canınızı sıkacak olan haber için esasen önceden bir hayli üzülmüşsünüz. Sabredin.

KOVA BURCU
20 OCAK - 18 ŞUBAT

Kabiliyetiniz çok ama, faaliyetiniz cidden pek az. Faaliyetinizi de kabiliyetiniz kadar geliştirebilirseniz, hem kazancınız artacak, hem de huzura kavuşacaksınız. Ona göre ölçülü hareket ediniz.

BALIK BURCU
19 ŞUBAT - 20 MART

Sizin burcunuzdaki bazı kimseler, bu mevsimde çok sıkıntılı ve hareketsiz olurlar. Siz de bunların içinde bulunuyorsunuz. Gönül bağlantılarınızdaki aksaklık ve yorgunluk bundan ilerigeliyor.

Prenses Grace'in saraya gelmesiyle, Rainier'nin kızkardeşi Prenses Antoinette'in durumu değişmiş oluyordu. Prenses Grace, saray örf ve âdetlerine bağlılığı ile bütün dikkati üzerine çekiyordu (solda). Bunun üzerine Prenses Antoinette de saraydan ayrıldı. İlk kocası gibi geçenlerde de gene asil olmıyan noter Jean - Charles Rey ile La Haye'de evlendi (sağda).

Prens Rainier'nin müsaadesini almadan gizlice Holânda-da evlenen Prenses Antoinette'le Prenses Grace'in arası bir hayli açık. Hâdiselerin içinde bulunanlar bunun bir gelin - görümce çekememezliği olduğunu söylüyorlar. Eskiden Prens Rainier'ye kızkardeşi Prenses Antoinette refakat ederdi, bir müddetten beri ise yerini genç ve güzel yengesi Prenses Grace almış bulunuyor.

GEÇENLERDE Avrupa'da gene prensleri, prensesleri, taht üzerinde hak iddia edenleri uzun uzun düşündüren bir evlenme daha oldu: Aralık ayının ikinci günü Monako Prensi Rainier'nin kızkardeşi Prenses Antoinette kardeşinden gizlice Jean-Charles Rey ile evlendi.

Bu, Prenses Antoinette'in ikinci evliliği oluyor. Prenses bundan sekiz yıl önce tenis şampiyonu Aleco Noghès'le evlenmişti. Merasim gizlice Cenova'da yapılmış, Prens, kızkardeşinin evlendiğini neden sonra haber almıştı. Bunun çeşitli sebepleri vardı. Monako Prenslik sarayının ananelerine göre Prenses, evlenmeden önce erkek kardeşinin rızasını almak zorundaydı. Ortada bazı siyasi mahzurların bulunması, tenis şampiyonunun asil bir soydan gelmemesi Prensesi ürkütmüştü. Kardeşinin evlenmelerine rıza göstermiyeceğini sanıyordu. Bunun için de gizlice İtalya'ya geçerek orada evlenmişti.

Prens Rainier kendine karşı yapılan küçük düşürücü bu hareket üzerinde fazla durmadı ve kardeşinin evliliğini kabul ettiğini bildirdi. Fakat aradan sekiz yıl geçtikten sonra, yeniden evlenmek istiyen kardeşinin gene aynı çareye başvurması haklı olarak Prens Rainier'yi çok üzdü. Ama yapacak bir şey yoktu. Prens büyük bir olgunluk örneği göstererek bu evliliğe, hem de Holânda'nın La Haye şehrinde yapılmış olmasına rağmen ses çıkarmadı. Üstelik kardeşinin evlendiği adamın baş düşmanlarından biri olduğunu bildiği halde...

Bundan üç yıl kadar önceydi. Geçimini meşhur kumar salonları sayesinde sağlıyan, bir buçuk kilometre karelik toprağı ve 20 bin nüfusu olan Monako'da, siyasi karışıklıklar başgöstermişti. İdareyi devirmek ve tahta, Prensin ablası Antoinette'in oğlu küçük Christian'ı geçirmek istiyorlardı. Bu karşı hareketin başında da Prenses Antoinette'in geçenlerde evlendiğini haber verdiğimiz Monakolu noter Jean-Charles Rey bulunuyordu.

Bunun üzerine 25 ocak 1959 tarihinde Prens Rainier bir tebliğ yayınlamak zorunda kaldı. Böylece idareyi kayıtsız şartsız eline alacak, bu gibi karışıklıklara son verecekti. Prensin kızkardeşinin, Prensin devrilmesini istiyen biriyle evlenmesi sadece saray çevrelerinde değil, Monako'da da hoş karşılanmadı.

Bu evlilikten tek haberi olan kimse anneleri Prenses Charlotte'tan başkası değil. Zaten merasimde şahitlik yapanlardan biri de o. Prens Rainier bu konu açıldığı zaman:

— En çok benden müsaade istenmemesine kırıldım, diyor. Kızkardeşimin kendisine benim gerekli izni vereceğimi bilmesi icabederdi. Sarayda gün-

MONAKO PRENSİNİN KIZKARDEŞİ

Prenses Antoinette'in Gizlice Evlendiği Adam Rainier'nin Baş Düşmanı

lerce süren törenler tertibedilirdi. Böylece Holânda konsolosluğumuzdaki o gizli ve garip nikâh merasimine de lüzum kalmazdı.

Monako Sarayındaki anlaşmazlık ve karışıklıkların eski bir geçmişi var. Bu gidişle oldukça uzun bir de gelecek vadediyor: Prens Rainier 1956'da Amerikalı beyaz perde yıldızı Grace Kelly ile evlendiği sıralarda pek çok kimse, Grace'le birlikte saraya daha serbes bir hava gireceğini sanmıştı. Bunda da haksız değillerdi. Grace Kelly hem halktan bir kimseydi, hem de tanınmış bir filim yıldızıydı. Böylece sarayda göz kamaştırıcı merasimler tarihe karışabilir, büyük titizlikle uyulan ananeler yavaş yavaş ikinci plâna bırakılabilirdi.

Fakat beklenilen şey olmadı. Prenses Grace, sarayın havasına uymuş; hattâ itibaren Prenses Antoinette'in durumu değişti. Ister istemez yerini Prenses Grace'e vermek zorunda kaldı. Birçoklarına göre bu geçimsizliğin aslı gelin-görümce anlaşmazlığından başka bir şey değil...

Prenses Antoinette'in ilk eşinden iki kızı, bir oğlu olmuştu. Bütün Monako bu üç çocuğa sevgiyle karışık bir hürmet gösterirdi. Merasimlerde sarayın balkonunda halkı selâmlıyan bu üç çocuğun yerini bir müddetten beri Prenses Grace'in çocukları aldı.

Prenses Antoinette son olarak 1957 temmuzunda kardeşi Prens Rainier ve ailesiyle birlikte göründü. O tarihten sonra da Ingiltere'de Birmingham'a 100 kilometre uzaklıktaki Rugby yakınlarındaki bir malikâneye yerleşti. Bu olaydan sonra da Monako'ya döneceğine pek ihtimal vermiyorlar. Yakınları Pren-

Prenses Antoinette, yeni eşi ve üç çocuğiyle İngilteredeki villâsına yerleşti. Tanıyanlar, hakkında çıkarılan şayialara karşı kulaklarını tıkadığını söylüyorlar.

birçok hususlarda Prensi bile saray örf ve âdetlerine uymaya zorlamıştı. Çocuklarının da aynı titizlikle yetiştirilmesi, genç ve güzel Prensesin Monako'ya ne kadar bağlı olduğunu göstermektedir.

Bütün bunların yanıbaşında Prenses Grace'le, Prenses Antoinette'in araları müthiş açıktır. Yakın bir zamana kadar törenlerde, geçit resimlerinde, resmi kabullerde Prens Rainier'ye refakat eden hep Prenses Antoinette olurdu. Fakat Grace'in saraya geldiği andan

ses Antoinette'in ikinci evliliğinde mesut olup olmıyacağını merak ediyorlar. Annesinin göz yumduğu, babasiyle kardeşi Prens Rainier'nin istemediği bir kimse ile evlenmesi Monakoluları da çok üzdü. Sebebi de oldukça garip: Eğer kardeşinin rızasını alıp Monako'da evlenseydi, ömürleri boyunca unutamıyacakları bir düğün yapılacaktı. Bu şahane düğün yapılamadı... Ama birçokları: «Prens Rainier gene büyük bir kibarlık örneği gösterdi» demekten kendilerini alamıyorlar.

Geçen sayımızda petrol kıralı Paul Getty'nin daha çocukluğunda parayı çok sevdiğini, hâtıra defterinden alınan ibret verici satırlarla nakletmiş, işe beş parasız başladığı halde 22 ay içinde nasıl milyoner olduğunu, babasiyle uzun zaman işbirliği yaptığını, aralarında hiçbir anlaşmazlık çıkmadığını, babasının onu desteklemiş olduğunu anlatmış ve o zaman Amerika'da yeni kurulan otomobil sanayiinin onu ihya ettiğinden de bahsetmiştik...

Bir Petrol İmparatorluğunun Taçsız Kıralı: PAUL GETTY

na rağmen, istifa etmeye razı oldu.

Bu sırada Paul Getty, «Pacific Western Oil Company» ismindeki bir şirketi kontrolu altına almış bulunuyordu. Bu kumpanyanın 1.000.000 hisse senedinden 520.000 tanesini satın almıştı. Böylece, «Tidewater» şirketine nüfuz etmeye çalışıyordu.

Tidewater hisselerinin 1.128.123 tanesini «Mission Corporation» kumpanyası satın almıştı. 557.557 adedi de «Skelly Oil Company» şirketinde bulunuyordu. «Mission Corporation», «Tidewater» işrketi müdürü tarafından kurulmuştu. «Tidewater» hisseleri Getty'nin eline düşmesin diye bu usule başvurulmuştu.

«Skelly Ril» şirketinin sahibi «Standard Oil» kumpanyasının hissedarlarıydı. «Mission Corporation»ın hisseleri de bono halinde «Standard Oil» hissedarlarına dağıtılmıştı. Böylece Getty'nin petrol şirketlerine hâkim olmasına mâni olunmaya çalışılıyordu.

Bu arada Paul Getty, boş durmuyordu. Sağa, sola koşup hisse satın almaya uğraşıyordu. «Benim çalışma şeklim basittir, diyordu, başkaları satarken ben alırım!»

Yıllarca ucuz otel odalarında oturduktan sonra Getty, resimde görülen 430 senelik İngiliz villâsına yerleşti. Bina içinde 34 yatak odası, 14 banyo, bir de tenis kortu vardır. Diğer hizmetçilerle birlikte burası Getty için bir küçük saray oldu.

Kısa süren izdivacından sonra Getty 18 yaşında bir Alman kızı olan Adolphine Helmle ile evlendi. Bu evlilik onu hiçbir zaman mesudetmedi.

Getty'nin pek beğendiği, ama çabuk unuttuğu üçüncü karısı Ann Rork.

Nihayet bir ucunu kulpunu buldu. John D. Rockefeller'den tanesi 10 dolâr olan 200.000 «Mission Corporation» hissesini satın aldı!

1950 senesine kadar hisse almakta devam etti. Nihayet «Tidewater» şirketinin yüzde 50.1 hissesine sahibolarak kumpanyayı emri altına aldı. Bu iş için yirmi sene içinde yatırmış olduğu para miktarı 90 milyon dolârı aşıyordu!

■

1949 senesinin bunaltıcı bir sabahı Cidde asfaltı üzerinde siyah bir Cadillac son süratle ilerliyordu.

Cadde bomboştu. Mekke şehrine doğru kuş gibi uçan arabanın içinde zayıf, uzunca boylu bir Amerikalı vardı.

Bir dönemeci yavaşlıyarak döndüler. Karşılarına tahta bir tabelâ çıktı. Üzerinde Arap harfleriyle yazılmış bir tek kelime okunuyordu: «VAKFA». Bunun mânası «Dur» demekti.

Şoför frene bastı. Siyah Cadillac derhal olduğu yerde kaldı.

Suudi Arabistan'ın bedevi kıyafetli askerleri, elleri bellerindeki hançerlerin sedefli kabzalarında yolu kestiler.

Artık buradan ötesi bütün Hıristiyanlara yasaktı. Bu noktadan itibaren Mekke sınırları başlıyordu. Müslüman olmıyanlar Mekke topraklarına ayak basamazdı!

Genç bir bedevi prensi, sol eli zümrüt kakmalı altın hançerinin kabzasında olduğu halde, arabaya yaklaştı. Mükemmel bir İngilizceyle Cadillac'ın içinde oturan Amerikalıya hitabetti:

— Memleketimize hoş geldiniz Mister Getty. Haşmetli Kıral Hazretleri sizi hususi çadırlarında bekliyorlar!

Bedevi kıyafetli genç, Suudi Arabistan Kıralının en iyi İngilizce bilen oğlu Gazi idi.

Paul Getty, arabadan indi. Yüz metre kadar ileride, çölün kavurucu sıcağı altında yeşil bir vâha fışkırmıştı. Hurma ağaçlarının altında muazzam bir çadır görünüyordu.

Alınlarından terler yuvarlanarak çadıra doğru yürüdüler.

Kıral Hazretleri, misafirini göz kamaştıran bir dekor içinde karşıladı.

Hafif hafif sallanan kocaman yelpazeler altında buzlu şerbetleri yudumlarken konuşmaya başladılar.

Getty, vakit kaybetmeden teklifini yaptı:

— Küveyt ile memleketiniz arasında tarafsız bir bölge var, Kıral Hazretleri. Bu bölgenin güney kısmında petrol aramak için altmış senelik bir imtiyaz rica ediyorum. Bu imtiyaza mukabil derhal dokuz buçuk milyon dolâr nakit para ödiyeceğim. Ayrıca, petrol bulunsun bulunmasın, her sene en az bir milyon dolâr da prim ödemeyi taahhüdediyorum!

Bu ne kadar acayip bir telkifti! Falcı mıydı bu Getty?! Bahsettiği bölge ucsuz bucaksız çöldü. Bu çölün kumları altında zengin petrol damarlarının olup olmadığı da malûm değildi. Yalnız, aynı bölgenin kuzey kısmı «Independent Oil Company» isminde bir petrol şirketi tarafından kiralanmış bulunuyordu.

Güney tarafını gezip görmeden, mütehassıslara hiçbir keşif yaptırmadan, muazzam bir fedakârlığı göze alıyordu!

Kıral şaşaladı. Boş şerbet bardağını yanında bekliyen adama uzattı:

— Kabul ediyorum Mister Getty... dedi. Bahsettiğiniz bölgenin imtiyazını size veriyorum.

Mukavele derhal imzalandı. Getty'nin teklif ettiği senelik bir milyon dolâr prim, varil başına yarım dolâr kâr tevzii demek oluyordu. Petrol bulunup istihsal başladığı takdirde, senelik kârın yüzde otuz beş hissesine tekabül ediyordu.

Dört sene müddetle, Getty, bu bölgeden hiçbir kâr elde edemedi ve bu uğurda 30 milyon dolâr sarfetti. Fakat ne kadar başarısızlığa uğrasa yılmıyordu. Nihayet 1953 senesi mayısında büyük kumarı kazandı. Kızgın kum yığınları altında hem zengin petrol damarlarına, hem de «eocene» izlerine tesadü fetti. Eocene, elde edilmesi kolay bir madendi.

Getty, bu bölge sayesinde kısa zamanda dünyanın en büyük petrol kıralı haline geldi. Petrolünü taşımak için de ayrıca bir tanker filosu meydana getirdi. Birkaç sene içinde bu filo bir milyon tonilâtoya yükseldi!

Bugün Paul Getty, dünyanın en zengin petrol kıralı olarak tanınır. Buna rağmen, günlük hayatında sade ve kanaatkârdır.

SON

GELECEK HAFTA:
«Rothchild gibi zengin» deriz. Türkçede zenginliği, darbımesel haline gelen bu adam haftaya bu sayfalarda...

Aşkın Üç Masalı

İKİNCİ MASAL

Benim Günahım

1. SAYIDAN 5. SAYIYA KADAR ÇIKAN KISIMLARIN ÖZETİ: Landri, iki arkadaşına eski bir macerasını anlatıyordu. İkinci Dünya Savaşında, Fransada, Magali adında çok genç ve güzel bir kızla tanışmış; samanlıkta beraber yatmışlar, heyecanlı bir gece geçirmişlerdir. Aradan yirmi yıl geçmiş, ikisi de başka başka kimselerle evlenmişlerdir. Bir sahil lokantasında karşılaşırlar. Magali hâlâ güzeldir. İkisi de o heyecanla geceyi hatırlar. Landri randevu ister. Magali bir telefon numarası vererek ertesi günü telefon etmesini söyler. Landri telefon edince, numara düşmez. Telefon şirketine müracaat edince de böyle bir numara olmadığı, daha doğrusu, 81'le başlıyan numara mevcut bulunmadığı cevabını alır. Yüreği cızzz eder.

Derin bir sessizlik oldu. Dışarıda rüzgâr hırçınlaşıyor, yağmur camları kamçılıyordu. Murielle:

— Kadın, dedi, yirmi yıl öncenin...

Sonra sözü kesti:

— Eski hâtıralar üzerine mütalâa ve hüküm yok... Onu bırak da sen bir şey anlat...

Murielle güldü:

— Peki, dedi, öyleyse ben de Landri gibi içimi çekip hâtıramın adını koyayım:

BENİM GÜNAHIM

I

HASTABAKICI başucuma çiçekleri bıraktı, sonra doğruldu, beni kışkırtmak istiyen bir gülüşle; tatlı bir sesle sordu:

— Başka bir istediğiniz var mı, matmazel? Burada rahatsınız ya?

— Pancurları kapamanızı rica ederim.

Kız hayretle yüzüme baktı:

— Hava çok güzel matmazel... Güneş pırıl pırıl... Ağaç dallarına bakın, ne güzel...

Sesimi yükseltip gözlerimi yumdum:

— Pancurları kapatınız.

Kız içini çekti, pancurları kapatıp çıktı. Ben gözlerimi açmadım.

■

İşte artık her şey olup bitti.

Acaba? Her şey sahiden olup bitmiş miydi, yoksa her şey yeni mi başlıyordu?

Bu herkesin görüşüne göre değişen bir durumdu. Meselâ annem için bitmişti...

Annem neredeyse gelecek, her şeye elkoyacaktı. Her zamanki gibi otoritesini gösterecekti. Ne yapmak gerektiğini belki de benden iyi biliyordu. Benim hususumda ne yapmak gerektiğini daima bilmişti, bu yönden bilgili bir kadın sayılırdı. Her halde benim yaptığımı yapmaz, Jacques'ın peşine düşmezdi... Jacques... Gene neden bu isim dilimin ucuna geldi? Bu ismi ağzıma almamaya yemin etmiştim...

■

Onun sözüne kanalı tam bir yıl oldu. Tıpkı bugünkü gibi güneş pırıl pırıldı. Yollar güneşli, dallar güneşli, tenim güneşliydi. On sekiz yaşındaydım. Pembe beyaz, ince, kısa etekli bir elbise giymiş, arkadaşım Arlette'in evinden dönüyordum. Son balolardaki olaylarda, çevremizin delikanlılarından bahsederek gevezelik etmiş, çok gülmüştük. Arlette şu hükme vardı:

«Hepsi toy... Hepsi çok genç ve çok budala...»

Dirseğini masaya dayamış, yanağını avucunun içine almıştı, biraz düşünüp ilâve etti:

«Erkek dediğin otuz yaşını doldurmuş olmalı, güzel olmalı ve başından maceralar geçmiş olmalı...»

Arlette'e hak verdim mi, vermedim mi? Bunu pek bilmiyorum. Çıktım, bisikletime binip evin yolunu tuttum.

Evimize bir kilometre kala arkamdan bir otomobil geldi, beni geçip durdu. Otomobil kullanan inip karşımda durdu, yolumu kesti. Bu Jacques Graldi.

Jacques Gral otuz yaşında, güzel bir erkekti. Maden mühendisiydi. Bizim eve geldiği zaman, herkes onu överdi. Aklıma Arlette'in sözleri gelince güldüm. Jacques tam Arlette'in hayal ettiği erkekti. Ama «yasak bölge»ydi: Evliydi, iki çocuk babasıydı.

Benim için durması gururumu okşadı. Otomobilini orada bırakıp eve kadar benimle yaya yürüdü. Ben yaşta bir çocuğu bir düşünün. İlk defa baş başa konuşuyorduk. Onun hakkında söylenenler aklıma geliyor, beni kaale alması, beni adam yerine koyması hoşuma gidiyordu. Hem yürüyor, hem de içimden:

«Peri masallarındaki Peri kızı karşımıza çıksa, sihirli değneğini evimize doğru tutsa, evimiz geri geri gitse, yol uzadıkça uzasa...» diyordum.

Ama kapıya geldik. Annemle babamın evde olduklarını bildiğimden içeri girmesini rica ettim.

Jacques Gral gülümsedi:

— Hayır, dedi, girmem, bugün buraya onlar için gelmedim... Allahaısmarladık Murielle.

Bana her zaman matmazel derdi.

— Güle güle mösyö, diye cevap verdim.

— Olmaz, dedi, bana mösyö demeyin.

— Güle güle Jacques...

Ama kulaklarıma kadar kızardım.

Eve geç dönmeme annem pek şaştı. Sebebi? Hemen, bir solukta sebebini buldum:

— Arlette'le lâfa dalmışız.

Odama çıkarken de düşündüm:

«İlk defa anneme yalan söyledim. Neden doğruyu söylemedim? Neden sakladım?...»

■

Benim de bir sırrım vardı, kimsenin bilmediği bir sırdı benim sırrım. Bununla iftihar ediyordum.

Bu sırrı hiç kimseye vermedim, çok sonra, Jacques'ı tekrar gördükten sonra da kimseye söylemedim.

Arkadaşlarım artık flört etmiyorum, gençlerle oturup konuşmuyorum diye şaşıyorlardı... Ben sözün tam mânasiyle erkek olan birini tanımıştım, güclü kuvvetliydi, güzeldi, yüksek tahsilini yapmıştı, Çinhindistanında savaşmıştı...

Kendi yaşımdaki erkekleri çok mânasız, çok toy, hattâ çok sersem buluyordum.

Arlette bu halime deli oluyordu ama, ona bir şey söylemiyordum. Arlette gevezeydi, dilini tutmazdı. Ama sırrımı ona söylememin sebebi belki de bu değildi, belki de sırrımdan utanıyordum.

Jacques tenis kulübüne yazıldı. Daha sık ve daha kolay buluşmaya başladık. Beraber tenis oynuyorduk, ben önden çıkıyordum, o bana on dakika sonra ormanın kenarında yetişiyordu. Otomobiline biniyordum. Arka yollarda bir, iki saat dolaşıyorduk.

Bazı günler göl kenarında durur, otomobilden iner, göl kıyısına yan yana uzanırdık. Elimi tutardı, el ele konuşurduk. Zaman tatlı tatlı, sakin, fakat çabuk geçerdi.

Bir gün uyuyakaldım. Dudaklarının dudaklarıma temasından uyandım... Yerimden fırladım, kalktım:

— Ne yapıyorsunuz Jacques...

Kıpkırmızı oldum. O da kalktı:

— Affedersiniz, dedi.

Otomobilin kapısını açtı, bindim, beni evimin yakınına kadar götürüp bıraktı. Tek kelime konuşmamıştık.

O gece yatağımda onu bir daha görmemeye yemin ettim, artık onunla konuşmıyacaktım. Ama ertesi gün tenisteydi. Güneşten yanmıştı, herkese söz yetiştiriyordu, hoşsohbetti, bütün kadınlar etrafıda döneniyordu.

Arlette kulağıma fısladı:

«Varırsam böyle bir erkeğe varırım...»

Ya ben?... Ben kulüpten çıktım... Her zamanki gibi orman kenarında bana yetişti. Otomobiline bindim...

II

KARISINI tanıyordum. Bana göre ne güzeldi, ne de sempatikti. Bir gün Jacques'a sordum:

— Ne diye bu kadını aldınız?

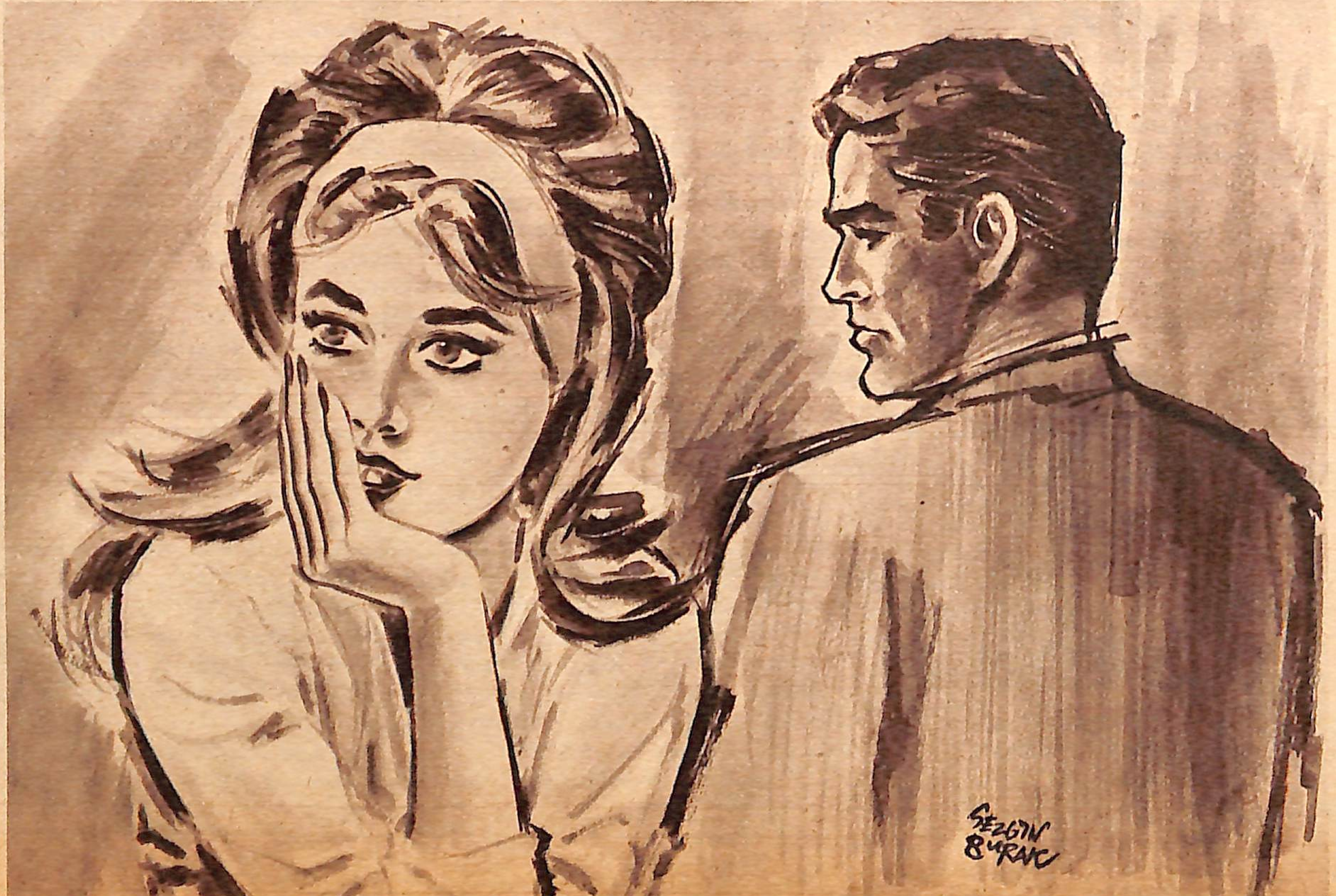
Gülerek cevap verdi:

— Siz henüz minimini bir kızsınız, her şeyi bilemezsiniz. Ben karımı çok severim.

Karısını seviyor muydu, sevmiyor muydu bilmem ama, karısı ile hiçbri yere gitmiyordu. Tuze'lerin suvaresine de yalnız geldi. Bir kere onunla, bir kere de Tuzeyle dansettim. Sonra Jacques beni bir kere daha kaldırdı ve kulağıma fısladı:

— Burada eğleniyor musunuz? Ben çok sıkıldım.

(Devamı gelecek sayıda)

ROMA TATİLİ

Oynıyanlar
AUDREY HEPBURN
GREGORY PECK

FORMA: 6

JOE, BİRDEN RESMİ GÖSTERMEKTEN VAZGEÇTİ. YALANLA İŞE BAŞLAMIŞTI, YALANLA DEVAM EDECEKTİ.

— Daha iyisiniz ya... Haydi kalkın.

— Bilmem... Sadece çok tatlı ruyalar gördüm...

... Ruyamda bir sokakta yatıyordum. Sonra bir adam geldi, beni aldı, evine götürdü... Yakışıklı bir gençti bu...

JOE, BİR PRENSESİN DİVANDA YATMASININ DOĞRU OLMADIĞINI DÜŞÜNDÜ. YAPACAK TEK ŞEY VARDI. O DA PRENSESİ KUCAKLAYIP YATAĞA YATIRMAKTI. GENÇ KIZ O KADAR DALMIŞTI Kİ, HİÇBİR ŞEYİN FARKINA VARMADI.

JOE, GENÇ KIZ GÖZLERİNİ AÇINCAYA KADAR SABIRLA BAŞINDA BEKLEDİ. YARIM SAAT SONRA ANYA KENDİNE GELMİŞTİ.

Günaydın.

GENÇ KIZ YAVAŞ YAVAŞ GECEKİ İĞNENİN TESİRİNDEN KURTULMAYA BAŞLAMIŞTI:

— Sarayın doktoru nerede?...

— Doktor mu? Buraya öyle biri hiç gelmedi.

— Ama az önce benimle konuşan o değil miydi? Yoksa bir kaza mı geçirdim?

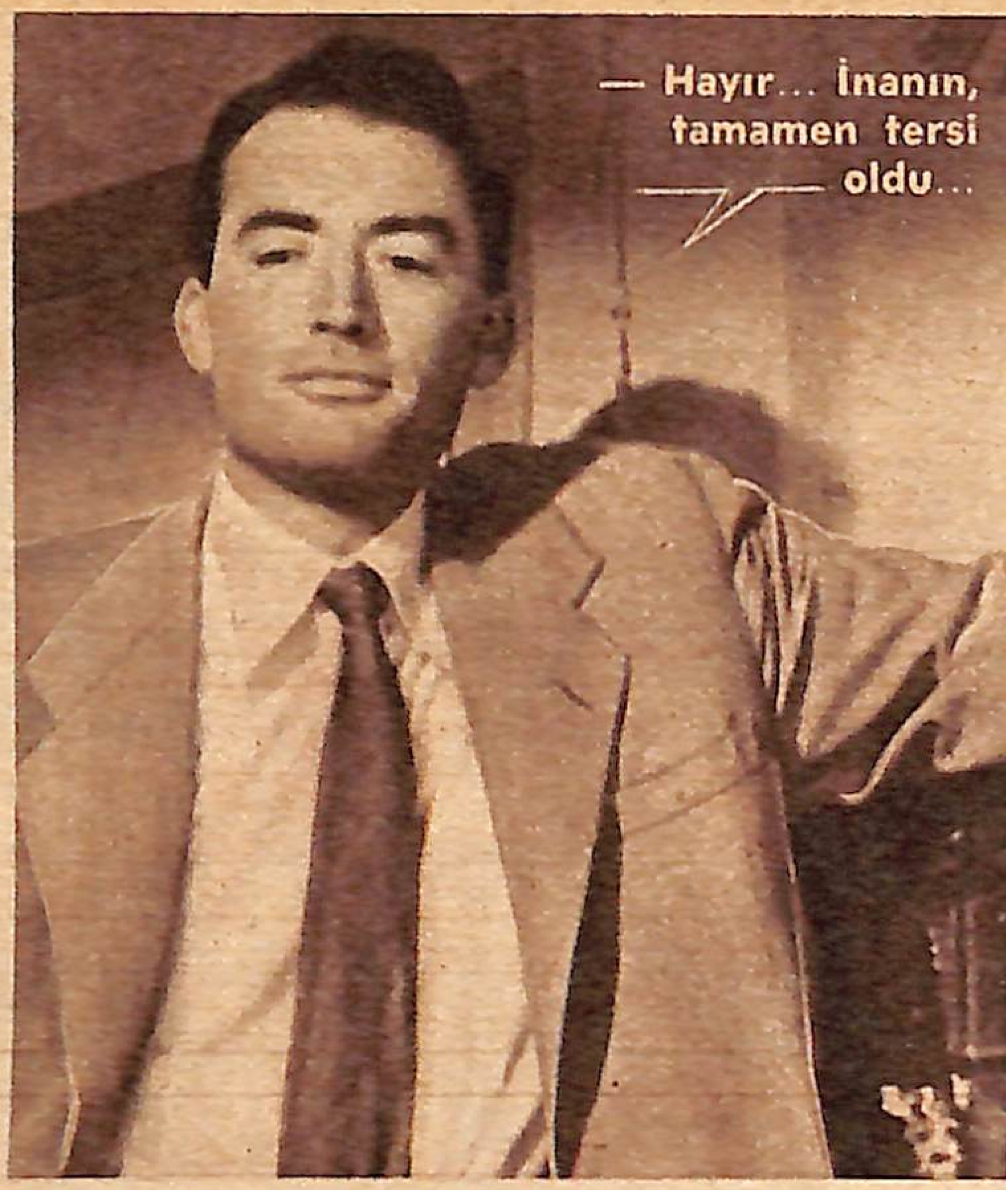
— Hayır... Kaza filân da geçirmediniz...

GENÇ KIZ HİÇBİR ŞEY ANLAMAMIŞTI. KIZARARAK YATAĞIN İÇİNDE DOĞRULDU, ÖRTÜYÜ BOYNUNA KADAR ÇEKTİ.

— Neredeyim ben? Bu pijama kimin?

— Benim evimdesiniz, pijama da benim pijamam...

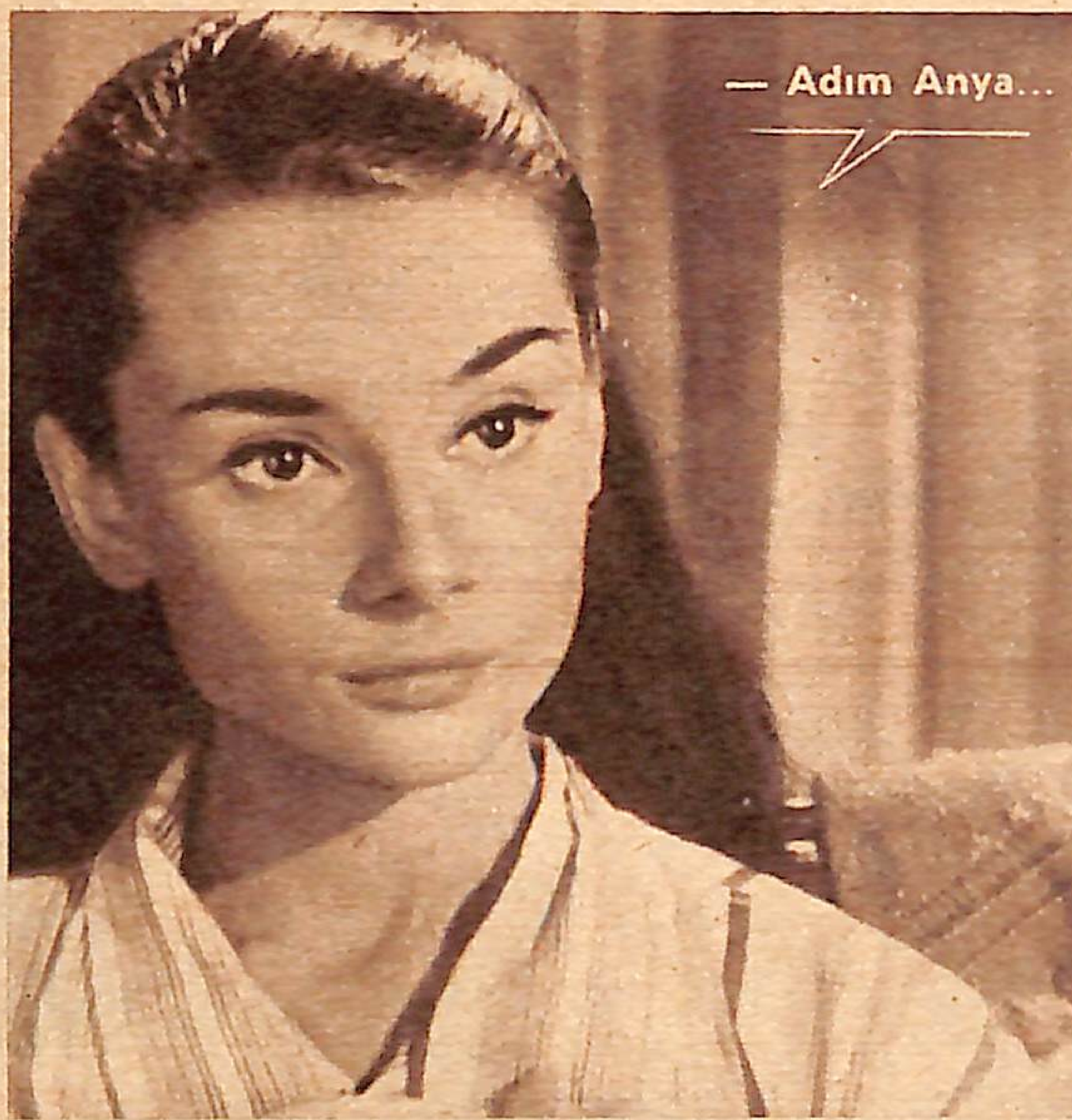

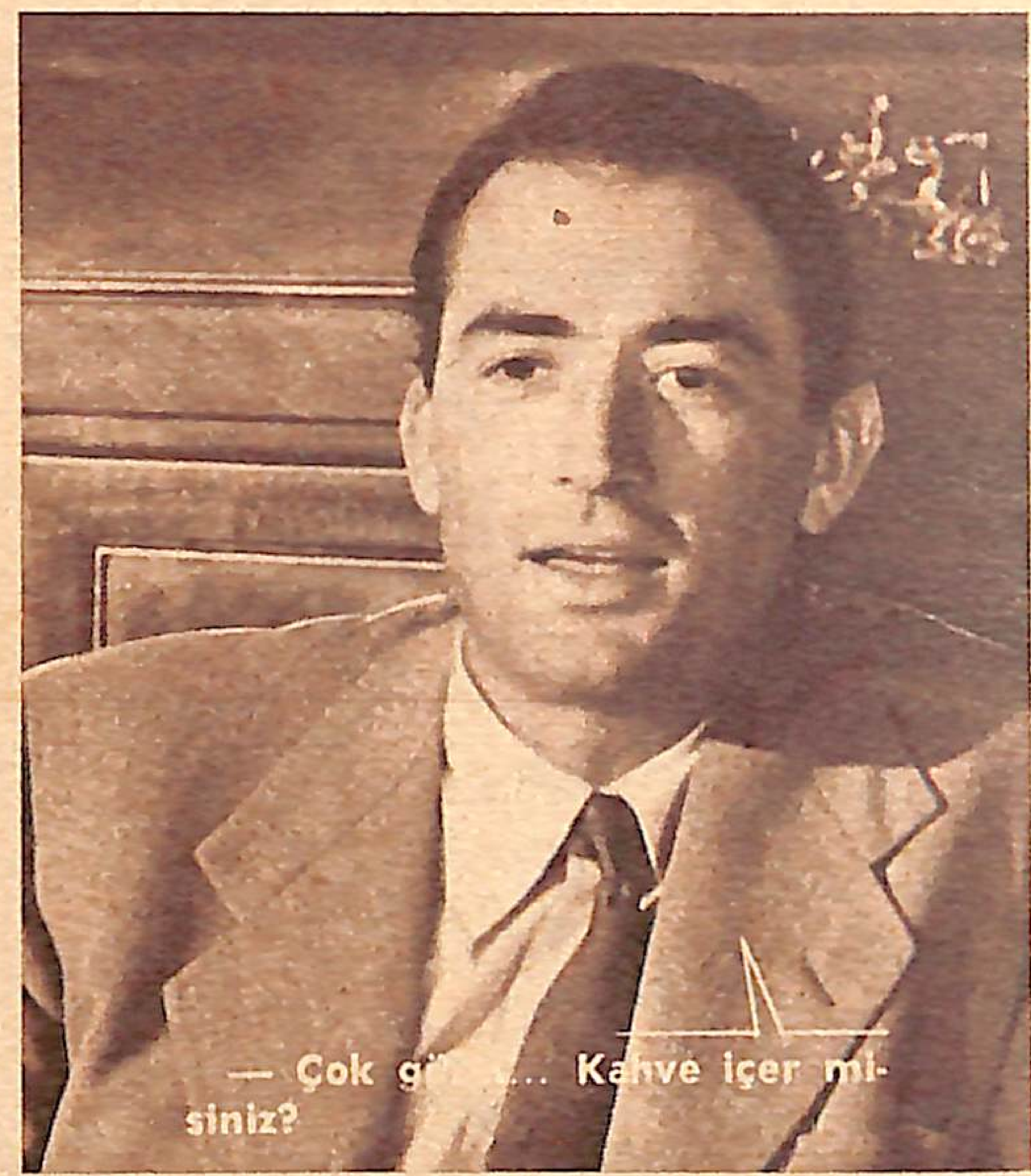

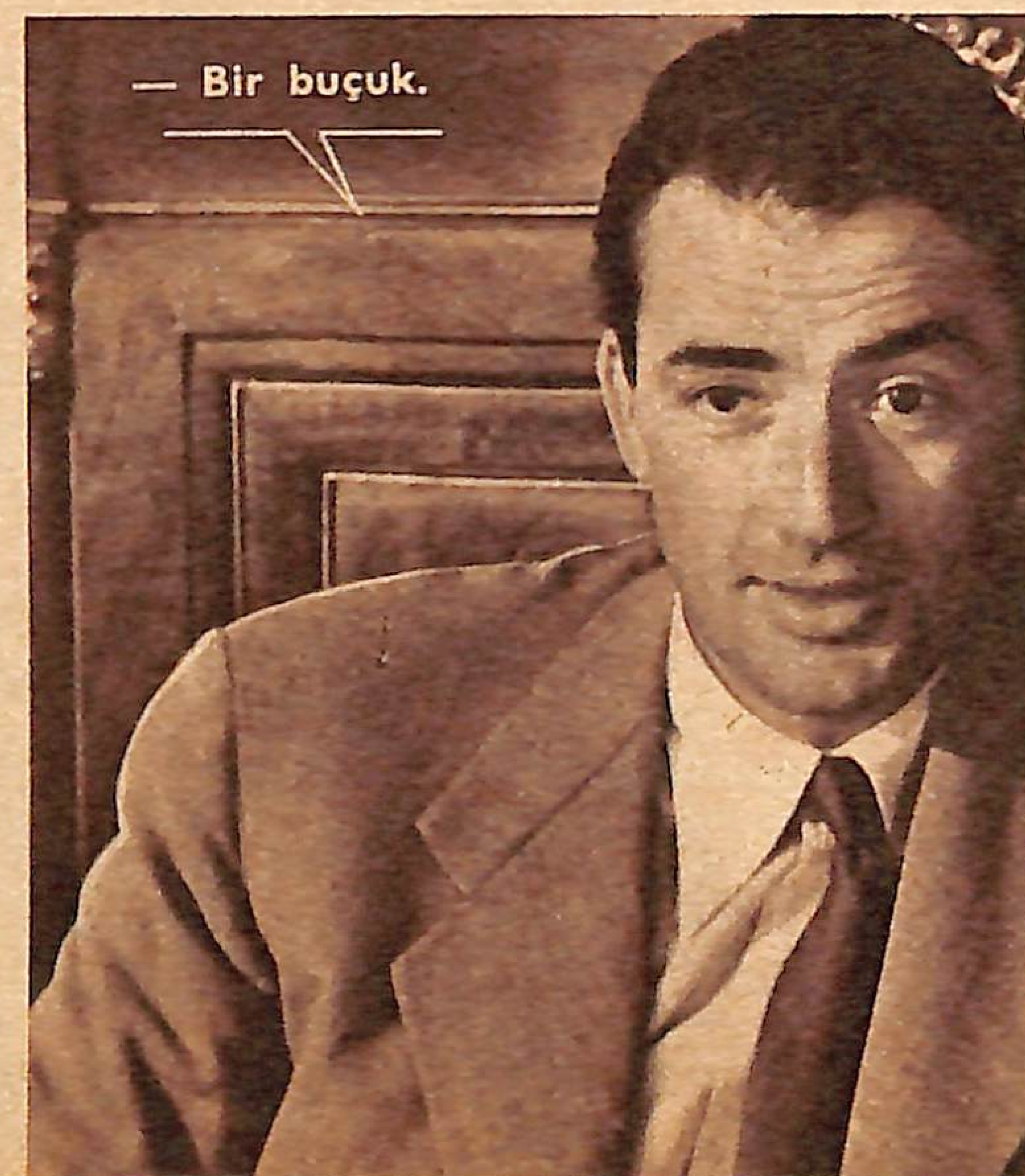

(Devamı gelecek sayıda)

Gecenin Örtüsü Altında

YAZAN: MANNING LEE STOKES
ÇEVİREN: ADNAN ERİM

12

■

1. SAYIDAN 11. SAYIYA KADAR ÇIKAN KISIMLARIN ÖZETİ: Amerikalı gazeteci Fitzhugh bir yere gömülü bir milyon doları aramak için Kore'ye gider. Seoul'e ayak basar basmaz maceralar başlar. Önce Murphy isimli bir albayla dövüşür. Sonra Frances adındaki Amerikalı kızla tanışır. Aralarında heyecanlı sahneler geçer. Bir davette Cynthia Lee ismindeki kadınla ahbab olur. Kadın, Fitzhugh'un evine gelmek ister. Bu teklif şüpheli görünür ama, Fitzhugh kabul eder. Kadın eve gelir. Tatlı bir gece geçirirler. Ertesi sabah Fitzhugh, yanına Koreli Oo'yu alarak Sang-Ju'ya hareket eder. Sang-Ju'da bir cüzamlılar hastanesi vardır. Milyonların bu civarda olması muhtemeldir. Bir de bakar ki güzel Frances de orada değil mi?

■

BEYAZ saçlı adam verandanın kapılarını açtı:

— İçeri buyurmaz mısınız Mis Frances, Mister Fitzhugh... Sizlere ikramda bulunamazsak kusura bakmazsınız. Malûm ya, burası fakir bir hastane. Para temininde güçlük çekiyoruz. Ben de hastanenin doktoruyum. İsmim Arnold Kidd.

— Memnun oldum, Doktor Arnold...

İçeri girdik. Hemen sağda ufak bir oda vardı. İskemlelere iliştik.

Doktor devam etti:

— Siz burada beş dakika istirahat edin. Ben etrafı şöyle bir dolaşayım. Yemeği hazırlatayım. Aşağı salonda buluşuruz...

Arnold odadan çıktı. Frances'le karşı karşıya kaldık. Gayet ciddî bir tavırla genç kıza döndüm:

— Bana bak Frances! Buraya kadar senin arkandan geldiğimi zannetme! Seninle aramda geçenleri çoktan unuttum. Gazeteme yazı yazmak için bu cehennemin dibi yere gelmeye mecbur oldum! Sana kur yapmaya da hiç niyetim yok!

— Teşekkür ederim Mister Fitzhugh. Sözleriniz pek nazik değil ama, işime geliyor. Benim de zaten vazifelerim var. Sizinle didişecek zamanım yok!

— Güzel. Şu halde anlaştık demektir. Senin vazifelerin nedir, sorabilir miyim?...

— Cüzamlıların çocukları üzerinde tetkikler yapacağım.

— Çocukları mı? Cüzamlıların çocukları var mı?

— Bilmiyor musun! Çoğunun var. Hem de hepsi sapasağlam! Onları ayrı yerlerde oturtuyorlar ve ayrı bakıyorlar. Bir doktorun nezareti altında, arada sırada cüzamlı anne ve babalarını ziyarete geliyorlar. Hepsinin şefkate, bakıma ihtiyacı var. Para bulmak zor. Onları yetiştirip adam etmek daha zor...

— Büyük bir problem, doğrusu!

— Hem de nasıl!

— Bunları tetkik etmek de zahmete değer! Senden yepyeni bir şey öğrenmiş oldum. Bizim müsveddelerin içine bunları da ilâve etmeme müsaade var mı?...

— Tabiî var! Olduğu gibi yaz!

Şu dağ kıyafeti de ne kadar yakışmış haspaya! Siyah pantolon. Erkek gömleği. Asker ayakkabıları! Tam bir sporcu kız olmuş! Yüzüne boya da dokundurmamış!...

— Peki ama, bu cüzamlıların içine girmekten korkmuyor musun Frances?

— Neden korkayım! Cüzam hastalığı uzaktan insanın üzerine atlamaz ki!

— Atlamaz ama, bulaşıcıdır. Senin gibi güzel bir kızın böyle korkunç bir ihtimali göze alarak cüzamlılar arasına girmesi büyük cesaret!

— Gene başlamıyalım. İltifata ihtiyacım yok. Hem artık yemek hazırlanmıştır zannedersem. Ben gidip kıyafet değiştireyim.

— Böyle kalsan ne olur sanki!

Yüzüme ters ters bakıp odadan çıktı. Ben de iskemleden kalktım. Kapıda Oo ile karşılaştık.

— Gel bakalım Oo!... Kulağına mühim bir şey söyliyeceğim!

Tekrar odaya girdik.

— Beni iyi dinle!

— Söyle Misa Bob.

Kapıyı kapadım:

— Buralarda bir yerde demirden Buda heykeli var. Etraftaki tepelerden birinde. Anladın mı? Demir Buda heykeli!

— Anladı Misa Bob.

— O heykelin yerini bulup bana haber vereceksin!

— Şimdi Misa Bob?...

— Şimdi! Hemen!

— Peki Misa Bob. Ama neden bu çok acele?

— Bunu kimsenin duymaması lâzım! Kimseye görünmeden gideceksin!

— Misa Bob, nedir bu? Fena bir şey bu?

— Fena değil, ama gizli bir iş! Sonra anlatırım. Şimdi ben yemeğe ineceğim. Sen aramaya başla!

— Bu işi Amerikan askerler duymıyacak?

— Hayır, duymıyacak! Takusan gizli! Bir sen bilecek, bir ben!

Tuhaf tuhaf yüzüme baktı. Omuzunu okşadım:

— Korkma! Fena bir şey değil. Yalnız dediğimi yap. Bir şey sormadan yap. Belki sonunda zengin oluruz. Sen de, ben de. Anladın?...

— Anladı Misa Bob!

— Hem de çok zengin! Sen güzel bir kız alırsın! Bir de güzel ev! Bir numara ev! Tamam?...

— Tamam Misa Bob.

— Haydi bakalım! Ben aşağıya iniyorum. Sen de işine! Sonra görüşürüz.

— Peki Misa Bob. Biz sonra görüşür.

Oo dışarı çıktı. Ben de aşağı indim. Salon denen yer büyükçe bir odadan ibaretti. Ortada beyaz örtülü bir masa vardı. Doktor da beyazlar giyinmişti.

Gözüm, masanın başında oturan Frances'e takıldı. Masmavi bir tuvalete bürünmüştü! Yakası gayet açık tatlı mavi bir tuvalet!...

Hayret doğrusu! Dağ başına üşenmeden çeşit çeşit elbiseler taşıyor! Burada gösteriş yapacak adam olsa bari!...

Üçümüz sofranın başına çöktük. Doktor ikimizden müsaade istedi. Ellerini açıp kısa bir dua yaptı. Burada âdetmiş. Biz de başlarımızı eğdik. İçimizden bir şeyler mırıldandık.

Koreli bir çocuk yemekleri getirdi: Balık, pilâv, tavuk, et, fasulye, şalgam, çam fıstığı, lâhana, mantar, şeker kamışına benzer bir şeyler, acayip yapraklar...

Kim yiyecek bunları?

Nereden bulmuşlar bu kadar şeyi? Bir de doktor yemek yok, diye ağız yaptı!

Kolları sıvayıp giriştik. Doktor durmadan konuşuyor. Ben de durmadan düşünüyorum!... Neyi mi?... Önce Oo'yu! Kimbilir şimdi nerede?!... Demir Budayı buldu mu?... Bulamadan görüp yakaladılar mı?... Kim yakalıyacak? Etrafta nöbetçi var mıdır?...

Frances'in buraya süslenip püslenip gelmesinin sebebi nedir?

Benden şüphelendi mi acaba?

Doktor eskiden Frances'i tanıyor mu?...

Haydi bakalım, gel de bunlara cevap ver Fitzhugh!...

Yemeği bir nefeste bitirdik. Epey acıkmışız! Sonra kahveleri yudumlamaya başladık. Bir taraftan sigaraları da tüttürüyoruz!

Doktor durmadan konuşuyor. Frances cevap yetiştiriyor. Ben de ikidebir üç, beş kelime yumurtluyorum.

Konuşmadığımız mevzu yok. Siyasetten, askerlikten, hastalıklardan, dinlerden!...

Bu sonuncusu tam istediğim şey! Hemen söze karıştım:

— En çok merak ettiğim nedir, biliyor musunuz Doktor?... Bir Budist mâbedinin içini görmek! Buralarda muhakkak böyle bir mâbet vardır...

— Evet, öyle bir şey var zannediyorum, ama yakınlarda değil galiba...

Kalbim hızlanmaya başladı:

— Çok mu uzak Doktor?

— Birkaç tepe ötede olacak.

Soğukkanlı olmaya çalıştım:

— Buraya kadar gelmişken onu da görmeden gitmiyeyim.

— Tam yerini bilmiyorum. Burada hastalar arasında bir Budist papazı vardı. Arada sırada o mâbede giderdi.

Heyecanım arttı. Preston'un söylediği cüzamlı papaz olacak! İpin ucunu yakaladım!

— O papazı bulup büyük mâbedi ziyarete gitsek bana büyük bir yardım etmiş olursunuz Doktor!

— Memnuniyetle bu yardımı yapmak isterdim. Lâkin papaz geçen sene öldü. Tepelerden birine gömdük.

— Sizinle gidemez miyiz?

— Bu biraz tehlikeli bir iş Mister Fitzhugh. Mâbet tarafsız bölge hudutları içindedir. Girmek yasaktır, biliyorsunuz. Sonra bütün tepeler de eşkiya dolu!

— Doğru. Haydutlarla uğraşmak kolay değil. Tarafsız bölge hududu buraya o kadar yakın mı?

— Bizim vâdinin hemen öbür ucunda. Bir de ufak karakol vardır.

— Amerikan karakolu mu?

— Tabiî Amerikan karakolu! Arada sırada oraya kadar uzanıyorum. Zavallı askerler, bana dert yanıyorlar. Kolay değil bu dağlarda aylarca nöbet beklemek!

— Yarın sabah karakola kadar gideyim. Bizim çocuklarla biraz şakalaşırız.

— Tabiî! Karakola gitmek yasak değil.

Frances'e döndüm:

— Siz buralara yapayalnız mı geldiniz, kuzum?

— Jeep'le geldim.

— Yanınızda kim vardı?

— Sadece şoför.

— İyi cesaret doğrusu! Dağlardaki eşkiyalar hiç aklınıza gelmedi mi?

— Onlardan haberim yoktu. Sizden duyuyorum!

— Bir daha sefere birliklerden yardım istemeyi unutmayın. Yanınıza birkaç silâhlı asker versinler.

Frances yerinden kalktı:

— Müsaadenizle ben odama çıkayım.

Doktorla karşı karşıya kaldık.

— Sizin odanız da ikinci katta, sağdan dördüncü, Mister Fitzhugh. Fakat bu güzel yaz gecesi hemen yatmak olur mu! Mis Frances'le bahçede biraz dolaşsanıza!

Haydi bakalım. Bir esrar daha! Bu da ne demek oluyor, anlıyabilirsen aşkolsun! İkimizi de tanımıyan Doktorun böyle bir teklif yapmasına ne lüzum var!

— Epey yol geldi. Yorulmuştur, Doktor. Gezebileceğini tahmin etmem.

— Gençler yorulmaz Mister Fitzhugh. Ben ona söylerim. Siz doğru bahçeye inin. Vâdinin sonunda ufacık bir Buda mâbedi vardır. İsmine «Maymun Mâbedi» derler. Oraya kadar yürürsünüz.

Bu adam ne yapmak istiyor anlamıyorum! Frances'le bir olup beni tuzağa mı düşürmek istiyorlar? Ama neden istesinler? Ben daha hiçbir işe başlamadım ki!

— Oraya niçin «Maymunlar Mâbedi» demişler Doktor?

Gülümsedi:

— Onun güzel bir hikâyesi vardır. Uzun seneler evvel, burada hüküm süren imparatorun küçük oğliyle kızı ormanda kaybolmuşlar. Ne kadar arandıysa bulunamamışlar. Aradan yıllar geçmiş. Bu iki çocuğu maymunlar bulmuş. Sık ağaçların arasında barınacak yer yapmışlar. Yiyecek getirip çocuklara bakmışlar. Nihayet günün birinde ikisi de büyüyüp saraya dönmeye muvaffak olmuşlar. Onun üzerine imparator bu mâbedi maymunlar için yaptırmış. İsmini de «Maymunlar Mâbedi» koymuş!

Güzel bir masal!

(Devamı gelecek sayıda)

PRATİK BİLGİLER

Çok kullanılmış ayakkabıda yürümekten husule gelmiş olan çatlakları bertaraf etmek için, çatlaklara hintyağı sürün ve ayakkabıyı kaynar suyun üzerine tutup derinin buharı tamamen emmesini temin edin. Sonra tekrar onu da yağlı pamukla birkaç defa ovun.

Rugan çantayı önce yarım bir soğanla ovar, arkasından da iyice parlatırsanız, yeni gibi olur.

Elbise fırçalarını sık yıkamak onları çabuk eskitir ve kullanılmaz hale getirir. En iyisi, fırçayı sirkeli suda ıslatılmış bir beze, kir izi bırakmayıncaya kadar sürmektir.

ANNELERİN KÖŞESİ

Mütehassıslar, «Her hangi bir sebepten çocuğunuza karşı hırçın davrandığınız zaman, kendinizi suçlu hissetmeyin» diyorlar...

Anneler asla «insanüstü» yaratıklar değildir. Çok defa küçük bir evde, mahdut bir bütçe ile, insan yetiştirmeğe çalışan kimselerdir. Neden onların da iyi günleri olabileceği gibi, öfkeli, kötü günleri de olmasın? Neden biraz asık suratlı, hattâ mantıksız oldukları zaman kendilerini itham edelim? Bu şekilde davranan kadınların sayısı maalesef çoktur ve yalnız kendilerini yemekle kalmayıp, çocuklarına da çektirirler.

Meselâ üç çocuklu ve adına Ayşe diyeceğimiz anneyi ele alalım. Çocuklarının üçü de daha yedi yaşından küçüktür ve bu yaştaki çocuklara has afacanlıklar içindedirler. Bayan Ayşe, ne kadar kızdıracak şeyler yaparlarsa yapsınlar, çocuklara asla kızılmaması gerektiğine kesin olarak inanmış bir kimseydi. Çünkü annenin öfkelenmesinin ve mantıksız hareketlere başvurmasının çocuk üzerinde kötü tesir yaratacağını ve annesine olan güvenini sarsacağını çok iyi biliyordu.

Bu fikir teori olarak insana gerçekten cazip gelmektedir. Fakat pratikte tatbiki son derece güç, hattâ imkânsızdır. Bu sebeple bayan Ayşenin çocuk bakımı üzerindeki fikirlerinin sıhhatine son derece dokunduğu da açıkça belli olmuştur. Bizzat kendisi daima sinirli olduğunu, uykularını iyi uyuyamadığını söylemiştir. «Hattâ şimdi kocama bile dikleniyorum, oysa bu, önceden asla yapmadığım bir şeydi» sözlerini de bizzat kendisi sarfetmiştir. Kendisine, çocuklarına karşı nasıl davrandığı sorulduğu zaman da, onlara asla kızmadığını ve sabırsız hareket etmediğini ifade etmektedir. «Hele en büyük oğluma karşı sabrım taşıp da biraz sesimi yükseltecek olsam, içim içimi yiyor...»

Belli ki istemiyerek dahi öfkelenince, bunu sindirmeğe çalışmak, annenin sıhhati üzerinde son derece menfi rol oynamaktadır. Meselenin esası da budur işte. İnsanüstü bir sakinlik âbidesi olmayı denemek, tam bunun aksi bir netice doğurmaktadır. Her anne gibi arada sırada, bilhassa gerektikçe öfkeleneceği yerde, devamlı surette sabırlı olmağa çalışmakla, Ayşe Hanım büsbütün bir sinir küpü olup çıkmıştır. Gerek kendi sıhhatinizi, gerekse çocuklarınızın yetişmesini ve ev içindeki huzuru düşünüyorsanız, böyle birtakım sıkıcı tedbirler almaktan kaçının. Tabiî olun, gerektiği zaman kızıp öfkelenin. Ancak dozu da kaçırmayın. İşte o zaman siz de herkes tarafından hakikaten mükemmel bir anne sayılabilirsiniz.

KADINLAR DÜNYASI

Güzelliğiniz için portakal banyosu

Yorucu, uzun bir günden sonra gece bir partiye gitmeden evvel yüzünüzün yorgunluğunu portakal banyosu ile gidermeyi denediniz mi? Makiyajınızı tamamen temizledikten sonra, bir kaba sıkmış olduğunuz 1 portakal suyuna 1 çay bardağı soğuk su ilâve edin. Bununla yüzünüzü yıkayın. Kurulamadan 15 dakika yatıp istirahat ettikten sonra soğuk su ile çalkalayın. Artık akşam makiyajınızı yapabilirsiniz.

Hayat Mecmuası
Kadınlar Dünyası Servisi
Türbedar Sokak 22
Divanyolu/ İstanbul

Aldığımız yüzlerce mektuptan bu sayfaların rağbet gördüğü anlaşılmaktadır. Bazı okuyucularımızın bu konularda sorduğu sualleri bu sayıda sırasiyle cevaplandırmağa devam ediyoruz:

Vandan M. A. rümuziyle bir okuyucumuz yüzdeki sivilce ve siyah noktaları gidermek için ne yapılması lâzım geldiğini soruyor.

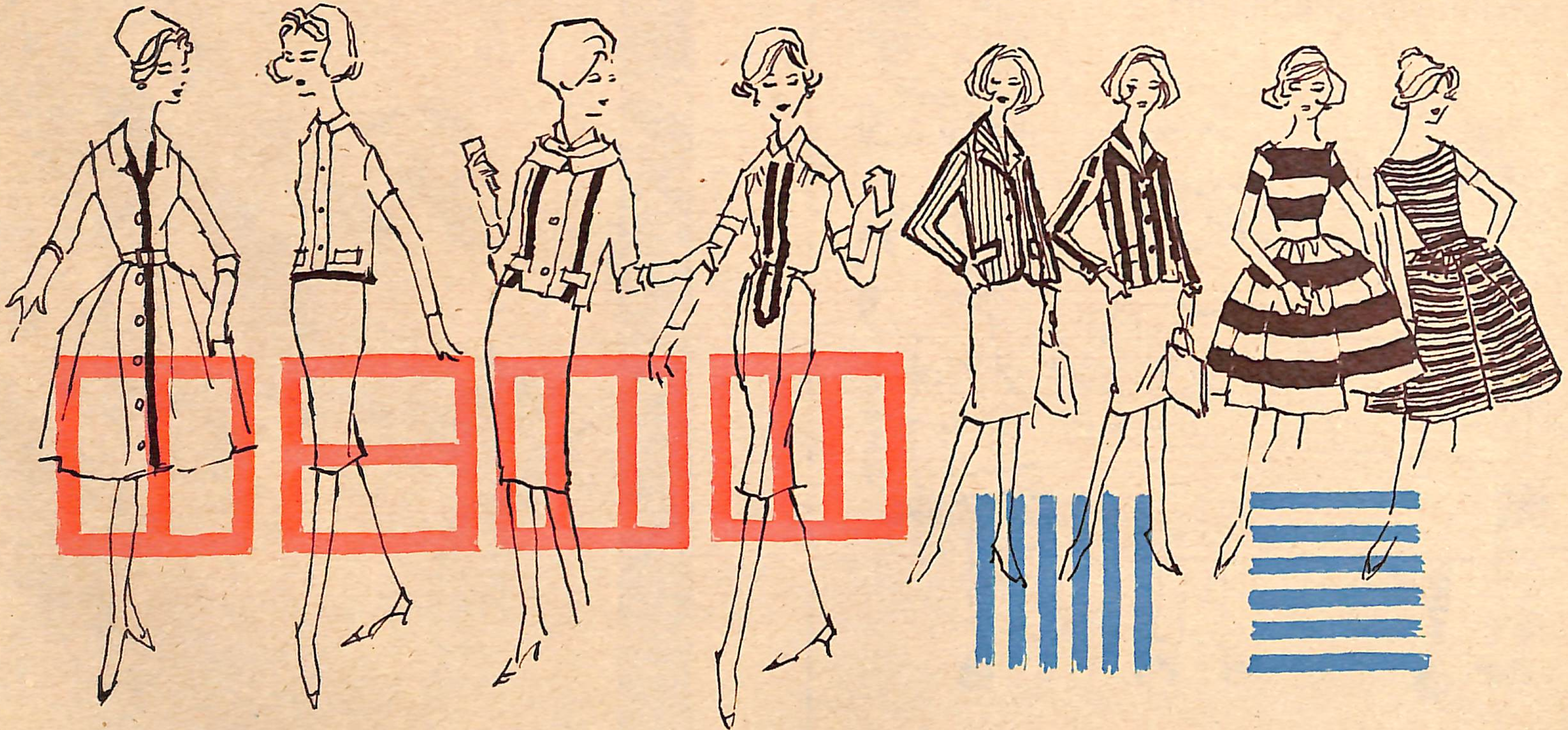
Siyah noktalar ekseriya yağlı ciltlerde görülür. Çıkarılması çok basittir. Bizim ilk sayımızda yazdığımız gibi yüzünüzü buhar banyosuna tutun. Mesamat tamamen açıldıktan sonra onları — ki ekseriya burun kanadlarının yanında veya çenede bulunur — ucuna pamuk sarılmış bir kibrit çöpiyle veya cımbızla yüzünüzü tahribetmeden hafif hafif çıkarın. İyice temizlendikten sonra, açılan mesamatın kapanması için kâfurulu bir losyonla yüzünüzü silin. Soğuk su ile yıkayın. Yüzünüzdeki sivilceler için vitaminli kremler kullanın, aldığınız gıdalara dikkat edin. Çok yağlı, kızartma ve biberli yemeklerden kaçının. Sivilcelerinizi katiyen sıkıp patlatmayın. Çene ve göz nahiyesindeki sivilceleri sıkmak tehlikelidir.

Erenköyden okuyucumuz Bayan S. Güler'e:

Çok terlemek hakikaten üzücü. Fakat, bugün bunu tamamen olmasa bile, hiç olmazsa kısmen gidermek, bilhassa rahatsız edici o kokuyu yok etmek mümkün. Banyo yaptıktan sonra hemen havlunuza sarınıp çıkmayın. Soğuk suyla duş yapın veya suyu tedrici olarak soğutarak dışarının hararetine yaklaştırdıktan sonra dökünün. Ondan sonra banyodan çıkın ve kolonyayla friksiyon yapın. Koltuk altlarınıza ter gideren bir krem sürdükten sonra giyinin. Bu kâfi gelmediği takdirde her gün giyinmeden evvel silinebileceğiniz kadar ılık bir suya az miktarda asitborik karıştırın. Onunla silinip kolonyayla friksiyon yapın ve ter ilâcınızı sürün. Terleseniz bile o fena koku kalmıyacaktır. Buna bıkmadan devam edecek olursanız, zamanla ter miktarı da azalır. Kolsuz elbiselerinize de, subra koyun. Her iki kanadı bedende kalacak tarzda kol enine tutturarak yerleştirin. Yazın naylon çamaşır giymeyin.

Seydiköy (İzmir)den okuyucumuz Bay Hüseyin Akıner'e:

Mecmuamızda zaman zaman arzu ettiğiniz şekilde değişik desende kanaviçe ve etamin modellerini en kısa zamanda vereceğiz. Ayrıca adresinize yollamamıza imkân yok. Monoğram serisi tamamlanacaktır.

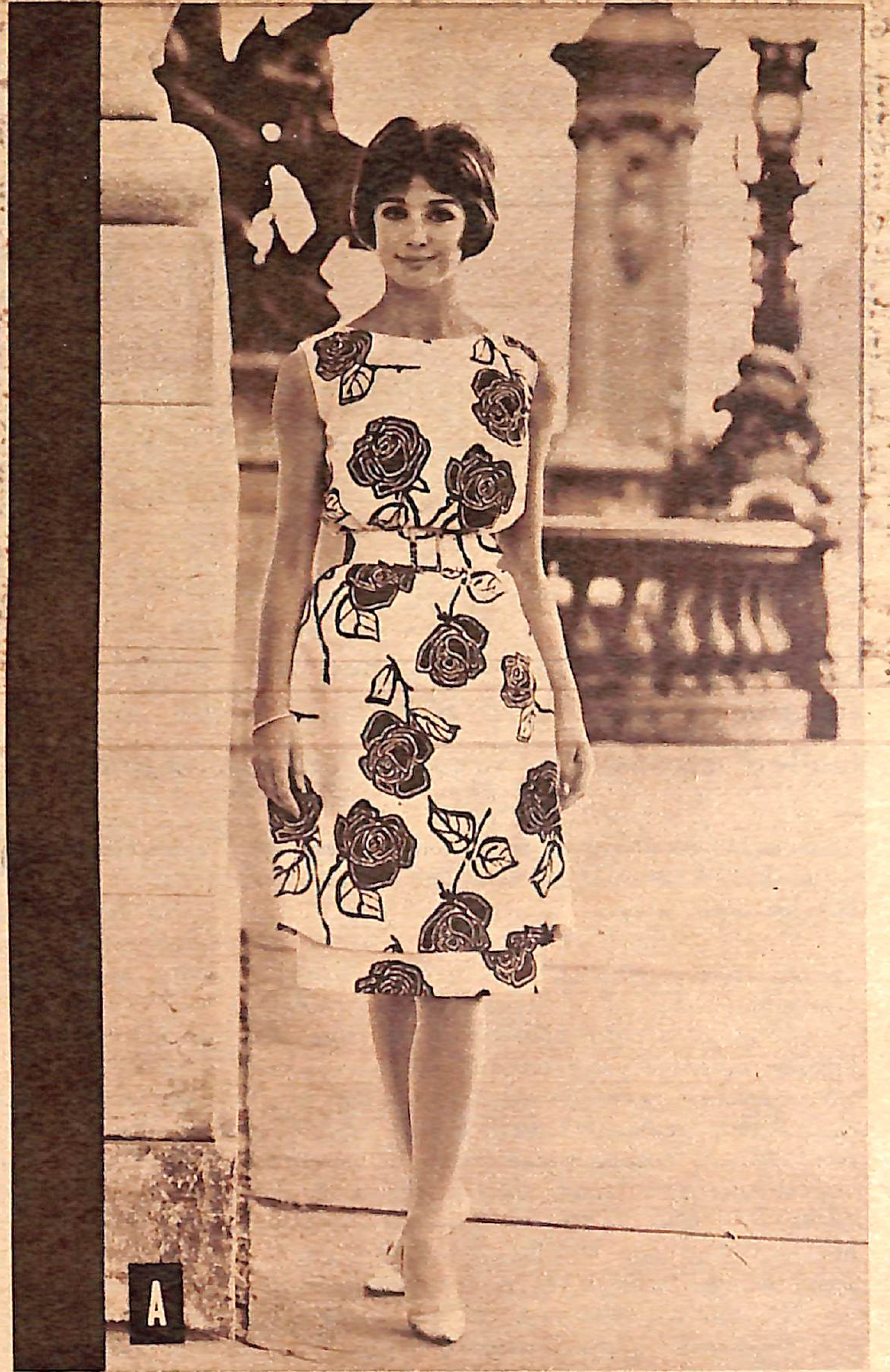
Çok uzun veya çok kısaysanız, çizgiler arasındaki genişlik farkları da görünüşünüze tesir edeceğinden sizin için mühimdir. 1 No.lu resimde de görüldüğü gibi, önden bir çizgi halinde kapanan elbiseler, enine bölen tayyöretekten daha uzun gösterir. Çok şişman veya çok zayıf kimseler için 2 No.lu resimdeki dik çizgilerin birbirine olan uzaklık ve yakınlıkları da küçümsenemez. Birbirine yakın çizgilerde göz, hatları, genişlerde olduğu gibi yanlara kaçmadan, yukarı doğru takibettiğinden, bu tip modeller, giyeni ince yapar. Her ne kadar birçok kimse, boyuna çizgili kumaşların, enine çizgililerden daha uzun ve zayıf gösterdiği kanaatindeyse de, bu doğru değildir. Resim 3'te olduğu gibi göze tesir eden, onu yanıltan çizgiler arasındaki nispettir. Eğer göz hiç durmadan çizgileri takibedebiliyorsa, o çizgiler enine de olsa, dik olan hatlardan uzun görünür. Yalnız şişman, kısa boylu bir kimse enine ve boyuna çizgili, karışık olarak hazırlanmış bir modeli yapmamalıdır.

Hulâsa: Zayıf görünmek isterseniz, «V» veya bu şekli tebarüz ettiren yakalar, dar kollar ve kesimiyle sizi uzun ve ince gösterecek hatları haiz elbiseleri tercih edip diyagonal çizgiler üzerinde durun. Aksi takdirde yuvarlak, geniş ve kare yakalı, iki parça elbiseler, uzun, bol kollar, önde geniş penalli, geniş kemerli ve büyük cepli modeller seçin.

Mideli ve sırtı toplu olanlar, bedene oturtulmamış blûzan modelleri tercih etmelidirler.

Hafif yuvarlak sırtları, arkası sak elbiseler kamufle edeceği gibi, kalçaları geniş fakat omuzları dar ve düşük olanlar, büyük zengin yakalı elbiselerle bu nispetsizliği gözü yanıltarak düzeltebileceklerini hatırdan çıkarmamalılar.

Unutmamalıdır ki, kısa etekler kalın bacakları daha kalın, bol eteklerse, ince bacakları daha ince gösterir.

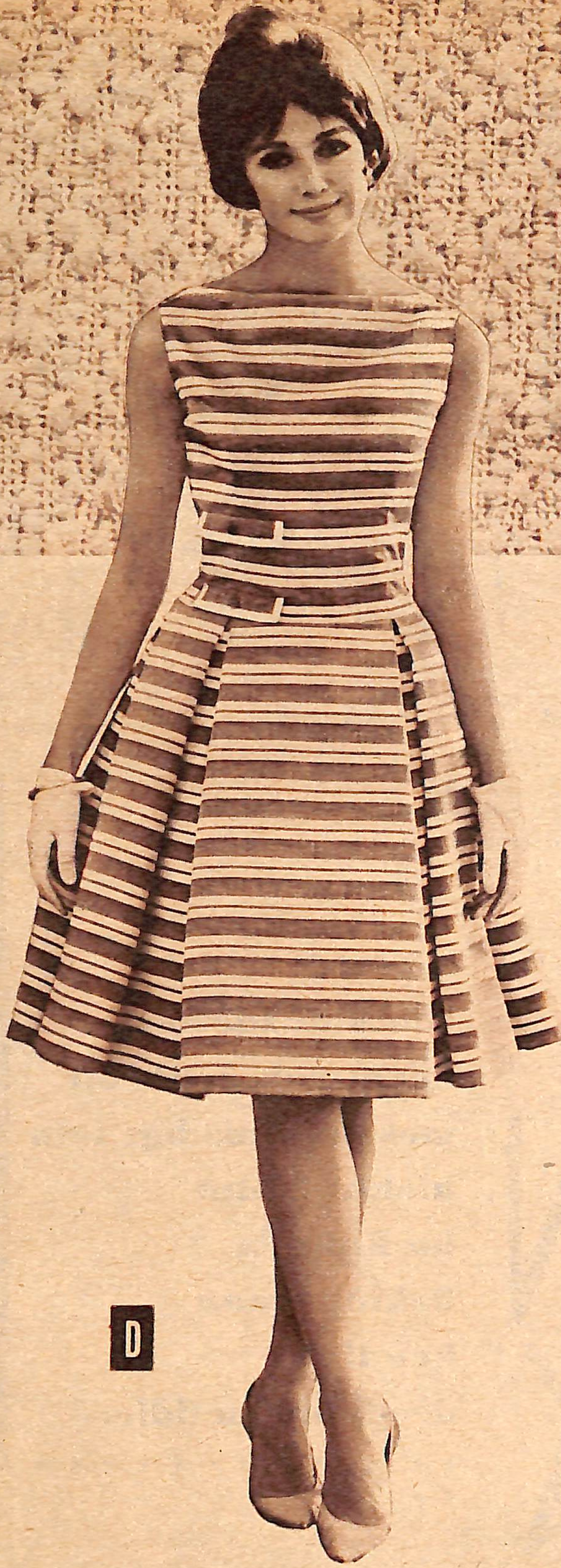

A

B

İlkbaharın Hazır Elbiseleri

D

C

A **PIERRE BILLET** — Siyah güllerle desenlendirilmiş beyaz ipekli kumaştan, kolsuz bir öğleden sonra elbisesi.

B **PIERRE BILLET** — Mavi ve hardal rengi emprimeden, küçük takma kollu sade ve pratik bir rop.

C **GUY-LAROCHE** — Kaşmir emprime yünlüden, kemeri sırtı zenginleştiren drapelerin arasından geçerek önde bağlanan şık bir kıyafet.

D **PIERRE BILLET** — Gri, beyaz pikeden hazırlanan, eteği geniş plilerle süslü, serin ve hakikaten şık bir elbise.

PARIS MUHABIRIMIZ MICHELE ROCHON GÖNDERIYOR

YILIN KISA SAÇ MODELLERİ

Ufak bir broşun süslediği natürel serbes hazırlanmış güzel bir baş.

Ön cephesi karavel görünüşlü, arkası kısa, yüzü incelten bir saç.

Bakımı kolay, deniz mevsiminde kullanışlı, az kabarık pratik bir saç.

Oval yüzler için hazırlanmış, her yerde kullanılabilecek bir kuvafür.

Juanito

YAZAN: WEBB CLEM

ÇEVİREN: BÜLENT BÜLKAT

— İyi... Gelenler de bir bu kadar olmalı... Yeter de artar bile...

Birden ikinci bir silâh sesi duyuldu. Pedro yavaşça başını döndürdü... Adamlar silâhlarını kapıp patikaya doğru koşuştular... İhtiyar adam:

— Bir gelen var, Pedro... dedi.

— Elbette... Mademki işaret verildi, demek bir gelen var...

Uzaktan iki, üç atın kişnemesi duyuldu... Sonra kalabalık karmakarışık, gürültülü patırtılı, ateşe yaklaştı... Ortalarında yaka paça sürükledikleri iri kıyım bir üniformalı adam vardı.

Adamlar yanlarına geldikleri zaman Pedro ateşin başındaki yerine çoktan oturmuştu bile... Dizine dayadığı sağ dirseğini kımıldatmadan bir çöple dişlerini karıştırıyordu. Neden sonra başını kaldırarak:

— Demek bu sensin, ha?... dedi... Bizim çocuklara kuyruğu kıstırdın demek?

Albay, kara gözlerini fıldır fıldır etrafta dolaştırıyordu... Tuzağa kısılmış bir pantere benziyordu...

Pedro ayağa kalktı, adama yaklaştı... Onun iri kemikli, zayıf, uzun gövdesinin yanında kaba, kalın ve kısa kalıyordu... Ama bu durum, kendi gücünü nedense daha çok belirtiyordu...

Yavaş sesle, âdeta bir çocuğa ninni söyler gibi, «Bizim kökümüzü kazıyacaktın, ha... dedi. Bu milleti yalnız asiller idare eder, ha... Biz yemek yemesini bile bilmeyiz, öyle değil mi?...»

Üniformalı, camlaşmış bakışlariyle haydudu tepeden süzüyordu... Pedro elini geriye uzatarak:

— Et verin bana... diye gürledi. Sonra verilen parçayı, yağlı eliyle adama uzattı:

— Al, ye!... Bakalım senin hünerin nasıl olacak, çatal bıçak olmayınca elinde!

Adam et parçasını aldı, fakat yemedi... Pedro:

— Ye güzelim... dedi. Dün gece bana yedirdiğiniz yemek gibi bu... Kurşuna dizileceklerin son yemeği... Biz usulleri biliriz... Ye bebeğim, ye...

Kahkahalar çınladı... Pedro istifini bozmadan başını hafifçe geriye çevirince sesler kesiliverdi... Sessizlik içinde ateşteki odunlar birbiri peşinden çıtırdadılar... Pedro ansızın tabancasını çekti, silâhın horozunu yavaşça kaldırdı, namluyu adamın çenesine doğru telâşsızca doğrulttu. Karşısındaki gözünü bile kırpmamıştı.

— Korkmuyorsun, öyle mi dostum?

Birden küçük bir çocuk sesi gecenin karanlığını yırttı, Pedro tabancalı elini aşağıya indirerek çatık kaşlarla geriye döndü.

Ateşin öbür başındakiler sağa, sola çekildiler... Küçük bir çocuk, ellerinden tutan adamlardan silkinip kurtularak ateşi dolandı, koşup Pedronun çizmeli, küt bacaklarına sarıldı:

— Baba... Sevgili babacığım...

Pedro bir sağ elindeki tabancaya, bir sol elindeki şarap testisine baktı.

Sonra küçük parmağını tabancanın kabzasından ayırıp çocuğun saçlarını okşadı:

— Benim küçük kumrum, Juanitom benim. Demek sana kurtulduğumu haber verdiler... Ama anneni yalnız bırakıp gelmiyecektin...

— Annemin etrafında çok adam var... Yukarıda emniyette o...

— Biliyorum... Ama şimdi görülecek küçük bir işim var delikanlı, şöyle bir kenarda dur bakalım biraz...

Çocuk bir tabancaya, bir adama baktı... Birden bir adım geriye çekilerek:

— Vay Don Gonzales amca... diye bağırdı.

Pedro, kaba etine bıçak saplanmış gibi irkildi.

— Bu adamı nereden tanıyorsun sen?...

— Kasabada çok görürdüm onu... Akşamları atı ile yoldan geçerdi, ben ona selâm verirdim, değil mi Gonzales amca, o da beni selâmlardı...

Pedro gözünü kırpmadan dinliyordu.

— Bir gün onu göreyim diye koşarken düştüm, atından inip beni kaldırdı, mendiliyle kanıyan dizimi, gözyaşlarımı sildi, yanağımı da okşadı... Öyle değil mi Gonzales amca?... Sonra her seferinde bana çikolata verirdi artık, hem Avrupa çikolataları, böyle böyle...

Albay yan gözle Pedroyu süzüyor, bu sözlerin onda ne etki yaptığını ölçmeye çalışıyordu... Çocuk, kara gözlerini yeniden babasının elindeki tabancaya dikerek:

— Onu öldürmiyeceksin, değil mi baba?... dedi. O bana çikolata verdi.

Ateş çıtırtıyor, kimse nefes almıyordu... Pedronun yüzü yavaş yavaş sertliğini kaybetti, yanaklarında ışığın derinleştirdiği yumuşak çizgiler belirdi, sonra düpedüz gülümsedi:

— Öldürmem Juanito... Sen istemedikten sonra öldürmem...

Kalabalıktan kopan bir mırıltı, alevlerle yan yana çamların dallarına kadar yükseldi... Pedro, adama dönerek:

— Kaderin iyi yazılmış, aslanım... dedi. Seni öldürmiyeceğim. Ama önce şu çocuğun önünde eğilecek, onun ayaklarını öpeceksin, sonra serbessin...

Adam kımıldamadı... Tereddüt geçirdiği belliydi. Pedro:

— Bunu yapmazsan seni hemen öldürmem, yarın bala batırıp bağlarım ağacın birine, hani sizlerden birine yapmıştım da karıncalar... diye sözе başladı.

Adam, Pedronun sözünü bitirmesini beklemeden kendini yere atarak şaşıran ve biraz da korkan çocuğun ayaklarına kapandı, kâh yerdeki tozları, kâh bu ayacıkları öptü, öptü... Pedro iğrenmiş gibi:

— Verin ona atını... dedi. Serbestir, gidebilir...

İhtiyar adam:

— Fakat, Pedro... diyecek oldu.

Pedro gayet sakin bir sesle:

— Serbestir, gidebilir dedim... diye kestirip attı.

Adam atına binebilmek için telâştan ayaklarını üzengiye ancak üçüncü deneyişinde geçirebildi... Sonra deli gibi fırladı, karanlığa dört nal sesi ile dalıp kayboldu... Kimse sesini çıkarmamıştı... Şimdi Pedro, ateşin başındaki yerine oturmuş, gene şarabını içiyordu... Bir eliyle saçlarını okşadığı oğlu, ayaklarının dibine oturmuş, tatlı sesiyle çocukça birtakım şeyler anlatıp durmaktaydı.

Pedro birden başını kaldırarak:

— Büyüdün artık Juanito... dedi... Nasıl, iyi koşabiliyor musun bari?...

— Oho... Bir göstereyim istersen...

— Şu tarafa koş bakayım, Juanitom.

Çocuk sevinçle yerinden kalktı, ateşin başındakilere gururlu bir tavırla baktıktan sonra, küçük ve paytak adımlarla koşmaya başladı... Birden tok bir silâh sesi gecenin karanlığını yırttı... Küçücük Juanito, tökezliyen bir karaca yavrusu gibi, önce havaya sıçrayıp sonra tozların içine serildi, kaldı.

İhtiyar adam, gırtlağından zor kopan ezik bir sesle:

— Bu sana çok acı verecek Pedro... dedi. Çocuktu o, aklı o kadar ererdi...

Pedro, alabildiğine açılmış gözlerini ateşten ayırmadan sol eliyle şarap testisini kaldırdığı gibi ağzına boşaltı... Aşağı sarkık sağ elindeki tabancanın namlusundan hâlâ barut kokulu hafif bir duman çıkmaktaydı...

— Benim çocuğum merhametli olamaz... dedi. Bizden kimse merhametli olamaz... Olmamak gerek... Öldürmiyen öldürülür... Başkasına acıyan, kendisine acımaya fırsat bulamaz... Anasına çekmiş o, ama erkek doğmuş. İşte bu olamaz. İyilik ettim ona, ileride bu yüzden başına gelecek korkunç şeylerden kurtardım onu...

İhtiyar adam:

— Ama kendine kötülük ettin, Pedro... dedi.

Pedro cevap vermedi. Bu sırada adamlardan biri ayağa fırlıyarak:

— Albayın arkasından gideyim mi, Pedro?... dedi. Yetişirim ona...

Pedro ayağa fırlıyarak:

— Dur... diye bağırdı... Albay öldürülemez... Çocuğumu okşamış o, yerden kaldırmış, kanını, gözyaşını silmiş, çikolata vermiş, duymadınız mı?... Bizden kimse ona el kaldıramaz artık!...

Sonra, küçük bir kuş gibi toprağın böğrüne yapışıp kalmış olan çocuğun ölüsüne doğru yürüdü... Ateşin başından uzaklaşanların en gerisindeki ihtiyar adam, Pedro'nun, oğlunun henüz sıcak vücuduna kapandığını gördü... Omuzları sarsılmaya başlamıştı...

Yılın
En güzel,
En sıhhatli
Çocukları

İlhan Özmert
BURSA

Filiz ve Fehmi Ocakçıoğlu — İSTANBUL

Atıf Ateşdağlı
İSTANBUL

Güher Saruhan
TRABZON

Pınar Akıncı
İSTANBUL

Hülya Kamburoğlu
İSTANBUL

Ethem Güngör
TRABZON

Cem Dalgün
MERSİN

Yaşar Turhan Eser
İSTANBUL

Fatma Biloç
İNEBOLU

Mine Komodoroğlu
İSTANBUL

M. Atillâ Celkan
ERZURUM

1961 Yılının En Güzel Çocukları Seçildi

İkinci seçilen Ömer Halıcı
KONYA

HAYAT mecmuasının 1961 yılının başında açtığı «1961 yılının en güzel ve gürbüz çocukları müsabakası»na memleketimizin her tarafından binlerce resim gönderilmiş, daha evvelki yıllarda gönderilen resimlerle birlikte 1961 yılının ilk altı ayı sonuna kadar gelen resimler jüriye verilerek 1961 yılının en güzel ve gürbüz beş çocuğu seçilmiştir.

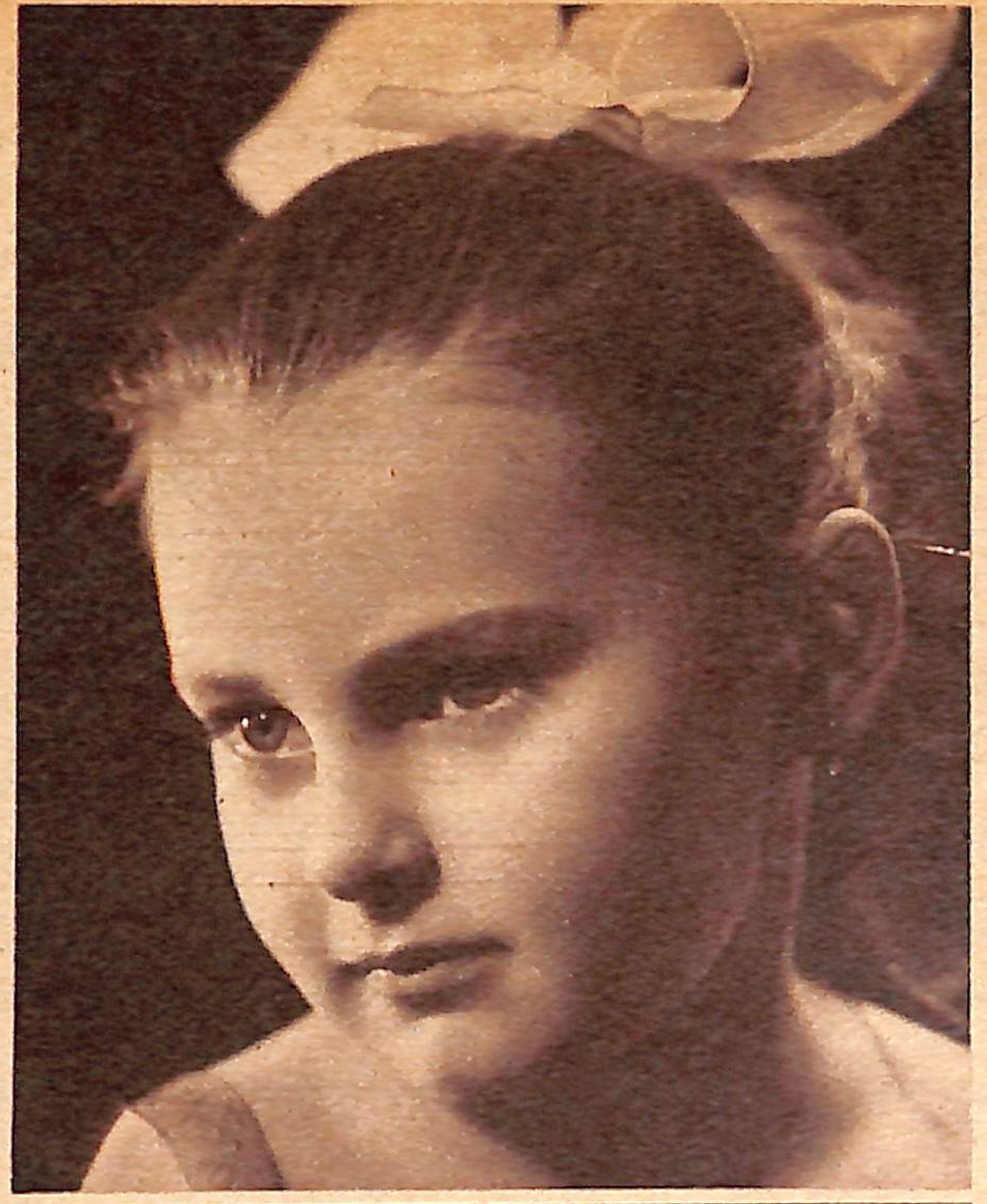
Yapı ve Kredi Bankasının kazananlara tahsis ettiği İkramiyeli Aile Cüzdanlarından, aldıkları dereceye göre:

2.500 lira	DİLEK TÜRE	İSTANBUL
1.000 lira	ÖMER HALICI	KONYA
500 lira	AYŞEGÜL BALTA	PENDİK
500 lira	GÜLDEN ONGAN	İZMİT
500 lira	DEMET İYBAR	DENİZLİ

adına, bulundukları şehirlerdeki Yapı ve Kredi Bankası şubeleri tarafından velilerine verilecektir.

Ancak resimlerin 30 haziran 1961 tarihine kadar bize gelenleri müsabakaya girdiğinden, diğerleri neşredilmemiştir. 30 haziran 1961 tarihinden sonra gelenler gene geliş sırasiyle neşredilerek «1962 yılının güzel ve gürbüz çocukları müsabakası»na sokulacak ve gene Yapı ve Kredi Bankasının 5.000 liralık İkramiyeli Aile Cüzdanları bu müsabakayı kazanan çocuklara tahsis edilecektir.

1961 yılı müsabakasını kazanan güzel ve gürbüz çocukları tebrik eder, hepsi ayrı güzel ve kıymetli olan bütün yavrulara bütün kalbimizle uzun ve sağlıklı ömürler dileriz.

Birinci seçilen Dilek Türe — İSTANBUL

Üçüncü seçilen Ayşegül Balta
PENDİK

Dördüncü seçilen Gülden Ongan
İZMİT

Beşinci seçilen Demet İybar
DENİZLİ

BİLMECE

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1								■								■				
2									■						■					
3					■								■							
4			■									■							■	
5						■				■						■		■		■
6		■					■				■		■				■			
7				■					■					■						
8								■								■				
9							■					■					■			
10					■						■							■		

SOLDAN SAĞA: 1: Hoş kokulu ve ömürlü bir bitki — Suç — Toprak rengi. 2: Hafif yollu kazmak — Kârın arkadaşı — Deniz hayvanlarının en kalabalık soylusu. 3: Musevilerin peygamberi — Eski moda taşıt araçlarından birinin sahibi — Tuna Nehrinde bir ada. 4: Asker — Mayhoş bir şerbet — İyi bir iş yapanlara ve çalışanlara söylenir. 5: Çanakkale savaşında adı geçen bir mevki — Atın ayak demiri — Mahkeme sonunda verilir. 6: Tersi ek — Bir Doğu ilimiz — Cildimizden çıkan su — Arka (eski terim). 7: Geniş değil — Babanın kızkardeşi — Eski bir vergi — Ötekinden sonra gelir. 8: Güney vilâyetlerimizden birinin halkından — Erzurumdaki tabye — Yakın değil. 9: Yemeğin süsü — Şef — Kayıp — Ekstra. 10: Ziya — Kış sporu — Bir fikir anlatan ve bir veya birkaç heceden meydana gelen ses, söz — Hem güzel sanat, hem utanma.

GEÇEN HAFTAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1	C	E	B	E	L	İ	B	E	R	E	K	E	T	■	Z	A	R	■	Ş	A
2	E	Z	A	N	■	M	A	T	E	M	■	K	A	L	A	Y	■	P	A	K
3	K	İ	L	İ	M	■	L	İ	■	İ	N	İ	Ş	■	R	■	B	A	T	I
4	E	K	O	N	O	M	İ	■	E	■	A	N	■	K	A	M	A	R	O	T
5	T	■	N	■	T	A	N	I	M	A	K	■	Y	A	R	A	S	A	■	■
6	■	S	■	M	O	R	A	■	E	R	İ	T	E	N	■	D	İ	L	İ	M
7	M	A	K	A	R	A	■	E	V	A	L	A	N	■	T	A	R	A	■	■
8	İ	M	A	R	■	T	İ	R	İ	T	■	K	İ	L	O	M	E	T	R	E
9	K	A	V	A	N	O	Z	■	Y	A	T	A	L	A	K	■	T	A	A	M
10	A	N	İ	L	İ	N	■	K	E	N	E	T	■	V	A	N	■	N	Y	A

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1: Salâmanje. 2: Muharrem ayında pişirilir — İsimleri birbirinin aynı. 3: Güzel bir sinema, tiyatro mecmuası — Zengin. 4: Etrafımızdaki yabancılar — Ekmek. 5: Kuzu sesi — Tafsilâtlı anlatma. 6: Namaz kıldıran hoca — Çeşmenin kurnası. 7: Romanın müstebit imparatoru — Sıfat takısı. 8: Nakış işlenen kareli bez — Kamer. 9: Yüksek, yukarı demektir — Gözü görmiyen. 10: Paydos — İnce ve sevimli. 11: Ayağın yukarı kısmı — Farsçada aslan. 12: Çalışkan, kanadlı hayvanlardan — Kuru soğuk. 13: Bir harfin adı — Hicap — Karadeniz illerimizden. 14: Mekke civarından bir dağ — Hayvan yemeği. 15: Ortaçağ ağalarından. 16: Eğlence yerlerinden — Bir nota — Tersi bir nota. 17: Yargıç — Yüz. 18: Meydan — Avrupadaki ünlü eğri kule. 19: Kalın tüy — Çok mükemmel. 20: Esnasında anlamına gelen bir takı — Yakalanan av.

BİNBİR GECE MASALLARININ EN MERAKLISI

Alâaddîn'în Lâmbası

HAZIRLIYAN: ORHAN BÜYÜKDOĞAN

6

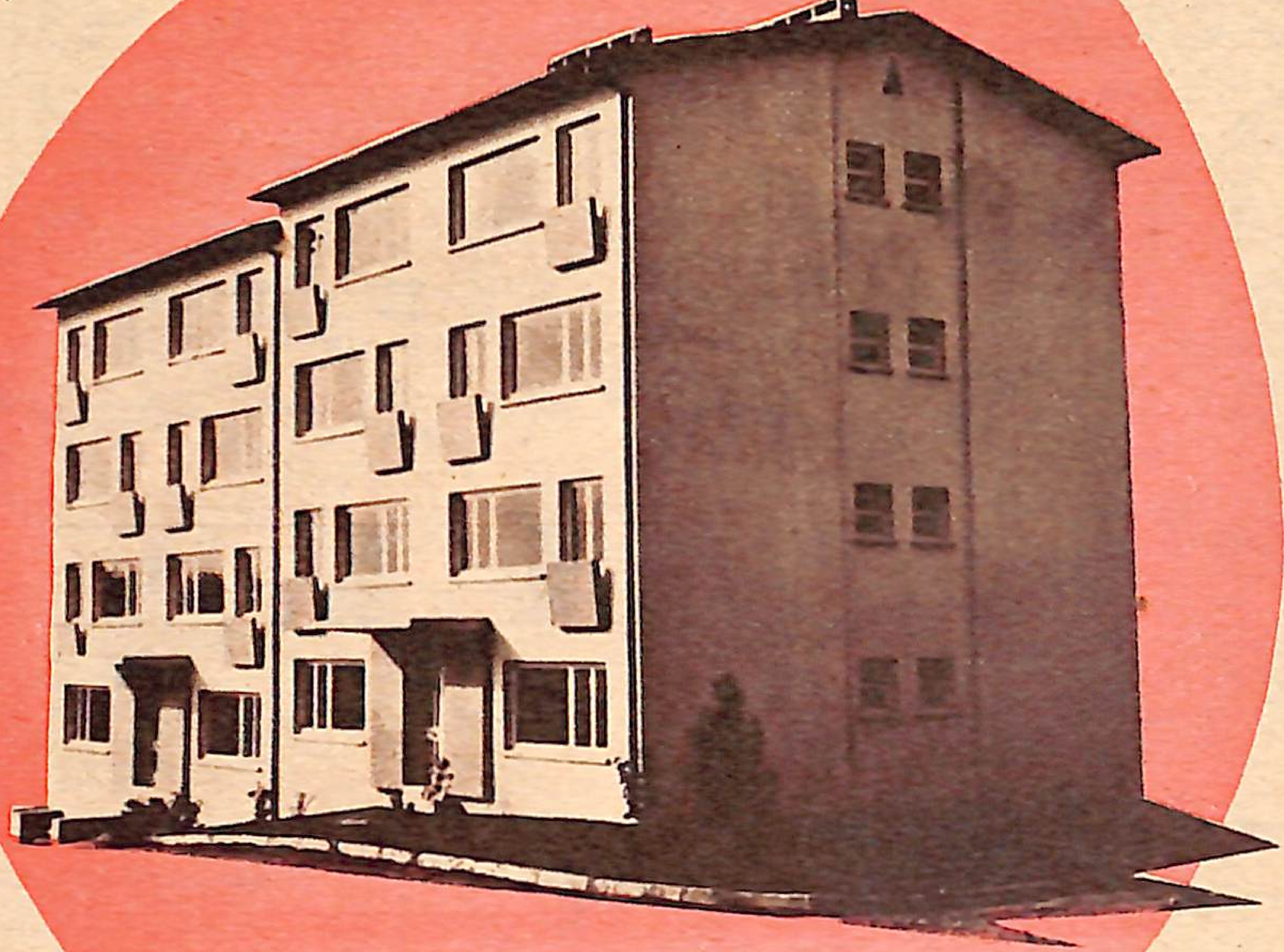

(Devamı gelecek sayıda)

Siz de bir YUVA sahibi olabilirsiniz

YAPI ve KREDİ
BANKASI

YILIN İLK ÇEKİLİŞİNDE

15 apartman dairesi
1 adet 100.000 lira
ve 1620 talihliye 400.000 lira tutarında çeşitli para ikramiyeleri

Son para yatırma günü
14 Şubat

REKLÂMCILIK - 96 - 70